

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležnike „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Našim naročnikom!

Red je prav lepa reč. Pred vsem je treba, da se naročnina na liste v pravem času pošilja. Med čitatelji „Slov. Gospodarja“ jih je mnogo, ki še lista za leto niso plačali; da veliko jih je še celo, ki so nam list na dolg še za lansko leto. Ako take naročnike, ki so list dobivali celo leto, ob koncu leta tirjamo za naročnino, večkrat nočejo plačati. Upravništvo ima na ta način veliko zgubo. Zato pa bomo od zdaj zanaprej listi pošiljali le tistim naročnikom, ki ga bodo plačali naprej.

Prosimo torej cenjene čitatelje, ki nam še dolgujejo naročnino za leto ali morebiti celo za več let nazaj, da to v teku meseca julija poravnajo. Kdor ne bo poravnal naročnine do 1. avgusta t. l., njemu se list ne bo več pošiljal.

Da pa bodejo cenjeni čitatelji „Slov. Gospodarja“ vedeli, do kdaj imajo list plačan in koliko je še naročnine na dolg, se bodo na to opomnili tekom meseca julija t. l. na posebni dopisnici.

Upravništvo „Slov. Gospodarja“.

Volilec!

Pri zaupnem shodu dne 5. julija t. l. so me zbrani zaupniki soglasno proglasili svojim kandidatom za državnozborni mandat IV. kurije volilnega okraja Celje-Brežice. Sprejemem to kandidaturu s toli večjem veseljem, ker se mi je poverila soglasno.

Naj se vrši ta volitev v znamenju sloge — in pokažimo svetu svojo trdno voljo, da hočemo v slogi vztrajati, kajti „sloga jači, nesloga tlači“.

LISTEK.

Dobrota je sirota...

(Šaljiva črtica... Spisal J. Nabrok.)
(Konec.)

V tretjem nadstropju je stanovala stara vdova, kojoj so večkrat obiskovali njeni sorodniki in prijatelji. Tem je vselej postregla z dobrim ljutomercanom, ki ga je imela v kleti v steklenicah. Pri tej dobri ženski je sukala kuharico mlada deklina, ki je imela — kakor vse mlade kuharice — lepega „ženina“.

Nekega večera, ko vdove slučajno ni bilo doma, obišče rdečelično deklino njen „ženin“, ki je bil skoraj vedno žejen. In da bi revež ne umrl od žeje, kajti tudi ta večer ga je zelo „žgečkalo“ po golfancu, gre usmiljena nevesta v klet po vino. In tedaj — zagrabila je že bila za steklenico, zašumi nekaj za njo, kakor bi kdo tri vreče orehov stresel, ona se obrne... oj groza! Strašna prikazen, zavita v veliko belo rjuho stoji pred njo!

Dekletu pade luč na tla, lasje ji stopijo po koncu in stojijo, kakor ježu bodice, na pol mrtva se privleče k svojemu ženinu nazaj, ki je zahvalil potem Boga, da je luč padla na tla, ne pa steklenica.

Kaj je videla nesrečna kuharica?

Rotila se je, prisegla bi tisočkrat, da se ji je prikazal stari lastnik hiše, kakor je bil živ in mrtev in ji zažugal s pestjo. — Vsi posli v hiši so se od groze in strahu prekrižavali... Zvečer pa ni bilo mogoče nikogar spraviti več v klet...

Stopim toraj pred Vas s prošnjo, da mi blagovolite dne 17. julija t. l. soglasno oddati svoje glasove.

Omenim, da sem leta 1850 v Braslovčah v Savinjski dolini rojen, kjer imam tudi lastno posestvo. Služboval sem svoje dni kot okrajni sodnik nad 6 let v Gornjemgradu in 3 leta v Brežicah. Znan mi je torej skoraj ves volilni okraj. Sedaj službujem kot deželno sodni nadsvetnik v Mariboru.

Moj program se popolnoma strinja z znanim programom naših drugih slovensko-štajerskih poslancev in slovesno izjavljam, da se hočem — v slučaju svoje izvolitve — ramo ob rami z drugimi našimi poslanci in v tesni zvezi z njimi bojevati za uresničenje tega programa. Vstopil bi v to svrhu v klub „Slovenske zveze“.

V pojasnjenje hočem dodati sledeče: Vera je po mojem prepričanju glavni temelj človeške družbe in zatrljem, da bi se hotel vsakemu rušenju tega temelja odločno upreti ter vse storiti, kar more ta temelj ojačiti in ukrepiti.

Glede narodnostnega vprašanja povdarjam, da je naša sveta dolžnost, skrbeti in vse naše sile uporabiti v to, da si ohranimo svojo narodnost, svoj materni jezik, naj prešine vse slovensko ljudstvo naroden ponos, ki mu zabranjuje še dalje vpogibati svoj tilnik pred tujci!

Ljudstvo, ki si je svesto svoje narodnosti, ki se zaveda svojih pravic, si pridobi tudi občno spoštovanje pri drugih narodih; nasproti pa narod, ki te zavesti nima in se pri vsaki priliki klanja tujcu, žanje za to le sramotilno zaničevanje; kajti vedno je res: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Skrbimo torej, da dobi naše slovensko ozemlje tudi na zunaj povsem slovensko lice ter da se pravična naša zahteva po slovenskem uradovanju pri vseh v slovenskem ozemlju ležečih uradih uresniči!

Mi Slovenci smo bili vedno zvesti podaniki vladarju, tako da naš pesnik po pravici poje: Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane. Go-

tovo hočemo pri tem geslu vztrajati, hočemo si pa svojo hišo sami urediti, na svoji zemlji svoji gospodarji ostati ter nikdar dopustiti, da bi se v naše notranje domače zadeve vmešavali tudi naši sosede iz severa ali juga.

V to svrhu pa je pred vsem potrebno, da imamo močno razvit in zaveden kmečki stan, njemu na strani pa dobro izobražen stan obrtnikov. V povzdigo in podporo teh slojev našega naroda bi hotel v prvi vrsti posvetiti svoje moči.

Zato se bo nudila v kratkem prilika pri reviziji avstro-ogrske nagodbe, katero priliko v prid našemu ljudstvu izrabiti je sveta dolžnost vsakega poslanca. Posebno pa še, kar se tiče naših slovenskih hmeljarjev, ki se v veliki množini nahajajo v Savinjski dolini, omenjam, da bom strogo na to pazil, da se pri bodočih postavah glede te stroke koristi hmeljarstva ne bodo oškodovale. Da bi pa kmečki in obrtniški stan dobro uspevala, ne zadostuje samo pomoč od zunaj, treba je posebno, da se ta stanova po svoji vzgoji sama vkrepita.

V to svrhu pa nam je potrebna dobra šola. Šola vcepi človeku potrebne vede, mu razbistri um in ga stori samostojnega, da stopi pripravljen in ojačen v borbo za življenje. Treba nam je toraj dobrih šol, seveda na podlagi materinega jezika. Po vzgledu drugih narodov, posebno bratov Čehov, ki so po narodni šoli dospeli do takega blagostanja, da dandanes tekmujejo v vsakem oziru z Nemci, moramo zahtevati ustanovitev kmetijskih in obrtnih šol. Šolsko vprašanje je torej največje važnosti in jaz bi mu hotel posvetiti vsikdar vso svojo pozornost.

Gledé sedaj perečega vprašanja volilne reforme, priznavam, da zahtevam tudi jaz občno tajno in neposredno volilno pravico, ki naj bo v resnici jednaka in ki naj meri vse narode z enako mero. Hočem torej z vso silo delati na to, da se to načelo uresniči in da dobimo štajerski in koroški Slovenci primerno število poslancev.

IV.

Tako so sčasoma prešli ljudje od premišljevanja do sumničenja, od teh do nemira in konečno do bojazni.

Stranka v prvem nadstropju, trgovec Figulus, ki je imel precej napolnjeno mošnjo in dosti vrednostnih papirjev, odpove prvi stanovanje.

Pignar naznanito hišnemu gospodarju.

„Naj ga vzame „leverca“, de ta smeje, „prebil bom tudi brez njega“.

Toda že drugi dan odpove profesor Selinšek v drugem nadstropju. Temu vzgledu sledi vdova v tretjem nadstropju in magistratni uradnik Gričnik.

In tako nastane splošen beg. Predno je minil teden, odpovedale so že vse stranke stanovanje.

Ženske so imele že tak strah, da niso mogle nič spati.

Kuharice in dekle hotele so ubežati „kajti v tej hiši ni obstanka“.

Gospod Pignar je hodil, kakor kak polomljen strah okoli. Gospodična Julika je melanholično po-bešala svojo zlatolaso glavico in njena mati je večkrat čez dan obupno vila roki in vzdihovala.

Na srednji strani hiše, pri vratih, bil je pri-lepljen velik list, na katerem je stalo črno na be-lem, da se oddado v tej hiši stanovanja... Gospod Pignar je imel dela čez glavo, vedno je letal po stopnicah gorindol ter si brisal potno čelo.

„Vzamete lahko stanovanje, katero se vam do-pade“, dejal je ljudem, ki jih je privabil list pri vratih; „cela hiša bo prazna; vse stranke so odpo-vedale stanovanje... Zakaj? pravzaprav nihče ne

ve; toda čudne reči se gode pri nas, zelo čudne... Pomislite, gospod je znižal stanarino, znatno znižal!“

No, in ljudje so res pomislili, ko so slišali hišnika tako govoriti.

„Ne, v to hišo pa že ne grem!“ „Bog varuj, začarana hiša!“

Matevž Pignar je ostal sam s svojo družino v celem poslopju... Gospa in gospica Julika niste mogli skoro nobeno moč zatisniti oces. Kako pa tudi, ko ste baje slišali, kako grozovito je ropotalo po hodnikih, kako so se odpirala vrata, kako je hreščalo nekaj pri drvarnicah in je bobnelo v kletih „kakor bi tisoč čarovnic plesalo svoj divji ples?“ Ženski ste bili tako preplašeni, da ste vsaki dan, ko se je pomračilo, stisnili k svojemu dobremu „ateju“, ki v teh resnih časih pač ni smel več iskati razvedrila v bližnji gostilni — in se ga držali, kakor se drži utopljenec — suhe veje.

Konečno pa tudi g. Matevž Pignar ni mogel spati...

In tedaj sklene nekega jutra nekaj posebnega. Obleče svoj stari frak, se napije „hudičevega olja“, stopi pogumno pred svojega gospodarja, mu izroči ključe in — „nič več se nista videla na svetu“: izginil je s svojo ženo in „lepo Juliko“, kakor kafa.

Gospod doktor Jernej Zavodnik je prodal hišo svojemu prijatelju in odira sedaj svoje klijente, da je strah. Mož je menda spoznal, da „dobrota je sirota“.

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.

To so glavne točke mojega programa, ki ga hočem z vso odločnostjo zastopati. Pri tem pa opomnim, da bom vsikdar in pri vsaki reči, ki jo spoznam za koristno našemu narodu, isto po svojih močeh in vestno podpiral.

Dostavim še, da nameravam za slučaj izvolitve poslancev po možnosti in po dogovoru z dotičnimi rodoljubi prirejati v raznih krajih volilnega okolišča shode s tem namenom, da pridem z ljudstvom v ožjo dotiko in poizvem krajevne potrebe in želje, katerim bi se dalo ustreči. Bog živi Slovence!

Maribor, dne 6. julija 1906.

Dr. Franc Voušek,

c. kr. deželno sodni nadsvetnik v Mariboru.

Celjski zaupni shod o volilni preosnovi!

Nečuvna krivica, ki se je zgodila v volilnem odseku in ki je nam štajerskim in koroškim Slovincem zadala udarec v obraz, je povzročila po cellem Spodnjem Štajerskem, v srcu vsakega domoljuba gnjev, ki si je dala tudi duška v sledeči spomenici na zaupnem shodu v Celju:

Dne 26. junija 1906 obravnavala se je v volilnem odseku volilna reforma glede Štajerske.

Za nas Slovence je bil to dan žalosti in obupa. Akopprav pripada malo manj kakor ena tretjina vsega prebivalstva slovenski narodnosti in bi smeli potemtakem Slovenci zahtevati od 28 poslancev 9 namesto 6, katere nam daje načrt volilne reforme, in dasiravno so pri tem glasovanju se združili vsi Slovani, je vendar predlog državnega poslanca dvornega svetnika dr. Ploja, da se naj zviša število slovenskih mandatov vsaj na 7, bil odklonjen s 26 glasovi proti 21 glasom.

Slovencev je v štajerski deželi čez 400.000; imeli bi pa manj poslancev kakor Solnograško, ki šteje 193.000 prebivalcev in dobi 7 poslancev.

Ravno tako je bil v istem razmerju odklonjen naš predlog, da bi se v takoiimenovani celjski mestni volilni okraj pritegnili tudi vsi slovenski trgi. Sedaj naj zgubijo slovenski trgi, ki so imeli dosedaj volilno pravico v mestni volilni skupini, svojo volilno pravico; ti trgi so: Središče, Zalec, Mozirje, Gornji-grad, Ljubno, Vransko, Sevnica in Kozje.

Ti slovenski trgi so postali čez noč brezpravni ali manj vredni, ker niso več vredni, da bi smeli voliti v mestni volilni skupini, kakor drugi trgi, ki imajo po mnenju naših nasprotnikov nemški značaj oziroma katerih prebivalstvo je po svoji večini nemškega mišljenja.

Edino-le trga Vuzenica in Sevnica je še v zadnjem hipu po posebni milosti velikega Nemca Wastiana doletela sreča, da sta bila sprejeta v to volilno skupino.

Menda ni treba povdarjati, da je to samo pesek v oči. Slovenski trg Sevnica v tej veliki skupini itak nič ne premore ter je na drugi strani tudi

njegov vpliv popolnoma poravnal po vplivu trga Vuzenice, katerega večina bode volila z Nemci.

Ravno tako sramotno smo bili Slovenci premagani celo v tem oziru, da so slovenske občine radgonskega in cmureškega okraja, ki se bile po vladnem načrtu pritegnjene k slovenskemu volilnemu okraju — Maribor, St. Lenart, Gornja Radgona — od tega našega okraja ločene in so se pritegnile k dotičnemu nemškemu volilnemu okraju, v katerem volita sodnijski okraj Cmurek in Radgona.

Ob priliki te razprave in dotičnega glasovanja smo se lahko Slovenci prepričali, da smemo nemške stranke in vlado šteti med najhujše naše nasprotnike. Zanimivo je bilo, da je celo nemški konservativni poslanec Hagenhofer predlagal, naj se število štajerskih poslancev za štajersko deželo pomnoži za tri, izmed katerih bi naj dobili Slovenci tudi eden mandat.

Slovanski poslanci so bili pripravljeni predlogu poslancev Hagenherja ustreči, tako da bi se bilo število mandatov za štajersko deželo pomnožilo za 3, samo da bi mi Slovenci vsaj eden mandat bili več dobili. Nemci pa niso hoteli v svoji strastni zaslepljenosti in zagrizenosti sprejeti tega predloga.

Nemška ljudska stranka in drugi nemški poslanci, ki ne pripadajo k tej stranki, marveč hočejo biti še boljši Nemci, n. pr. štajerski poslanec Wastian, so se na vso moč trudili, da so pregovorili nemške konservativce, naj bi opustili svoj predlog, kar se je končno tudi zgodilo, tako da so se vsi Nemci z Italijani in socijaldemokrati zjediniili proti nam Slovanom.

Kakor hitro so druge nemške stranke ustregle želji nemških konservativcev, da so se v nekatere mestne volilne okraje uvrstili še nekateri večji kraji na deželi, tako da imajo sedaj konservativci upanje v dotičnih volilnih okrajih predreti protisocijaldemokratskim poslancem, so opustili svoj lastni predlog ter so se v zadnjem trenutku vsi Nemci zjediniili v tem, da naj ostane število poslancev in da se tedaj tudi ne sme število slovenskih mandatov pomnožiti.

Vlada je tudi pri tej priliki kazala, kako čisto drugače postopa, kadar se gre za zahteve Nemcev kakor tedaj, kadar se gre za zahteve Slovencev ali Slovanov sploh.

Celjskega mestnega volilnega okraja ni dovolila na noben način razbiti, marveč je celo odkritosrčno priznala, da so se ti nemški trgi nalašč zložili v eden volilni okraj, da nebi prišel nemški značaj volilnega okraja nikdar v nevarnost, z drugimi besedami, da bi v narodnem oziru kolikor mogoče bil enoten volilni okraj.

Seve, da bi vlada bila vse slovenske trge tudi zložila v eden mestni okraj, ji ni prišlo na misel, čeprav je morala sprevideti, da je to krivica in nezasluzeno zapostavljanje slovenskega naroda, kateremu se na ta način utisne pečat manjvrednosti na svoje čelo.

Pa ako je vlada tukaj že tako navdušeno zagovarjala narodno enotnost dotičnega volilnega okraja, bila bi morala to tudi tedaj storiti, ko je stavil

državni poslanec Wastian predlog, da se naj slovenske občine od radgonskega in cmureškega okraja izločijo iz slovenskega volilnega okraja in pritegnijo k nemškemu volilnemu okraju, v katerem se nahajata Cmurek in Radgona. Tedaj bi bil moral minister vstati, usta odpreti in zagovarjati vladni načrt, zagovarjati bi moral, da morajo voliti slovenske občine v slovenskih, ne pa v nemških volilnih okrajih, v katerih se pogreznejo kakor v morju. Ako bi bil veliki Nemec minister Bienert le eno besedo zinil, gotovo se ne bi bil sprejel predlog poslancev Wastiana; nasprotno pa je bilo ministru prav vseč, da je mogel spet ustreči Nemcem in da so Nemci njegovo lastno delo, tedaj vladni volilni načrt, nam na škodo spremenili.

To je naravnost škandal, da se minister tedaj, kadar se gre za korist Nemcev, oglasi in vladni načrt toplo priporoča, tam pa, ko bi ga bilo treba zagovarjati na korist Slovencev, se stisne v kot in molči.

To je star način, kako se deli v Avstriji pravica.

Pri tem se pa še vidi, da nemški zagrizenci ne izpustijo zlepa niti pedi slovenske zemlje, katero enkrat imajo. Človek bi mislil, da bi jim moralo biti malo mar za to, ali te slovenske občine, ki se nahajajo v cmureškem in radgonskem okraju, ki torej itak ne pripadajo njihovemu narodu, z nami volijo ali pa v nemškem volilnem okraju.

Koliko da smemo upati glede Koroške, nam je pokazalo glasovanje v odseku; tudi tam smo bili premagani, večina nam ni priznala drugega mandata.

Nam ni čisto nič za tako volilno reformo, ki bi samo krivica, ki se nam itak že godijo, pomnožila in le v drugi obliki odobrila in sicer za dolgo, dolgo vrsto let. Rajši hočemo še krivice, ki se nam godijo, nekoliko časa pretrpeti, kakor da bi si sami podpisali smrtno obsodbo. Tega nam ne pripušča naša narodna čast in naša narodna korist. Mi nočemo, da bi namesto predpravice grajščakov, meščanov in trgovcev, ki se naj odpravijo, stopile predpravice Nemcev in bogatinov.

Mi zahtevamo od naših državnih poslancev, prvič, da delajo z vso silo in z vsemi moči na to, da pridobimo štajerski in koroški Slovenci po eden novi mandat, mi štajerski Slovenci najmanj sedem in koroški Slovenci najmanj dva mandata; drugič, da se glede slovenskih občin cmureškega in radgonskega okraja sprejme vladni volilni načrt, po katerem volijo v volilnem okraju, ki obsega okraje: Maribor, St. Lenart, Ljutomer in Gornjo Radgono; tretjič, da se prenaredi takoiimenovani celjski mestni volilni okraj v tem oziru, da se uvrstijo vanj vsi trgi Spodnještajerske in da ne smejo na noben način biti izpuščeni celo tisti trgi, ki so dosedaj imeli volilno pravico v mestni skupini. Naši državni poslanci se naprosijo, naj se poslužijo najskrajnejših sredstev, ki so poslancem na razpolago, posebno obstrukcije in sicer že pri sejah volilnega odseka, tako da ne ta način preprečijo in razbijejo to volilno reformo, ki nima drugega namena, kakor da za vse čase omogoči nemško nadvlado v naši državi.

Dan plačila...

Povest. — Spisala Marica Potoška.

V eni najlepših vil predmestja je stanovala vdova baronica Winter. Edini sin Viljem je bil odšel že pred letom k vojakom, da odsluži običajno leto. Baronica je po njegovem odhodu opravila vse služabnike, ter si pridržala edino postrežnico Lucijo, mlado, komaj 17letno siroto, kateri je bila jako naklonjena.

Prav danes je prejela baronica od sina pismo. „V par dneh se vrnem ter ostanem potem dalj časa pri Tebi“, je pisal.

Baronica je urno naročila Luciji, naj pripravi sinove sobe, sama pa se je zamišljeno sprehajala po vrtu.

Kak bo neki sedaj njen Viljem? Že nad leto ga ni videla. Bog zna, če ni morda tudi njega pokvarila slaba družba, kar se tolikokrat dogaja. Doma je bil jako dober, pokoren sin, dal Bog, da se v tujini ni pokvaril!

Dva dni pozneje je došel Viljem.

„Dobrodošel sinko!“ ga je pozdravila baronica. „Zdravo mamica!“ zaklical je Viljem ter jo objel.

„Pojdi sedaj, preobleci se, potem pa pridi k obedu. Lucija, si li pripravila Viljemu sveže vode?“

„Da, gospa baronica.“

Viljem je začuden zrl za Lucijo.

„Kaka krasotica je postalo to dekle! Ha ha, tem bolje, bode vsaj kaj zabave“, se je smejal lahkomišeln.

Vstopivši v svojo sobo je koj pozvonil.

„Želite, gospod baron?“ je vprašala Lucija pri vratih.

„Vstopite vendar, Lucija! Moj sluga je ostal še na kolodvoru, pomagajte mi torej vi izzuti čevlje.“

Lucija ga je začudeno pogledala, a se potem molče sklonila ter mu odvezla čevlje.

„Tako, Lucija, hvala!“ — — —

Vse drugačno življenje se je začelo sedaj v vili baronice Winter. Mladi baron je povabil tu in tam svoje prijatelje. Lucija je imela ob takih prilikah dovolj opraviti v kuhinji, dočim je baronov sluga stregel gostom. Njej je bilo to celo ljubo, kajti opazila je kmalu, da jo baron zasleduje, ter se ga je kolikor možno izogibala.

Nekega dne se je baronica kmalu po obedu odpeljala v mesto. Viljem je tožil, da ga boli glava ter je ostal doma. Toda mislil si je:

„Čakaj, Lucija, danes sva sama doma, ne uideš mi!“

Lucija je pospravljala v kuhinji, ko je baronica odšla. Kmalu na to je baron pozvonil. Naglo je vrgla kuhinjski predpasnik od sebe, ter hitela v sobo.

„Sem pojte!“ ji je velel baron, ko je obstala pri vratih.

Stopila je za korak naprej. Baron je sedel na divanu pri mizi.

„Pridite vendar bližje, kaj se me mar bojite?“

„Ne, gospod baron, toda poveste mi lahko tudi tako, kar želite.“

„Pojte sem!“

Tedaj pa se je Lucija brez odgovora obrnila ter hotela oditi.

Bliskoma je stal baron poleg nje ter jo trdno prijel za roko.

Lucija se je naglo obrnila, oko ji je ježno blestelo.

„Izpustite me!“

„Da, toda prej mi daš poljub“, odgovoril je baron, ter jo skušal objeti.

Lucija se je branila, toda baron je bil močnejši, objel jo je z obema rokama ter jo poljubil na lice.

„Ah!“ vskliknila je ježno.

Hipoma si je oprostila desnico, stisnila pest, ter ga z vso močjo udarila v obraz. Baron je omahnil, Lucija pa je naglo zbežala iz sobe. „Čakaj, to ti povrnem!“ klical je baron ves srdit za njo.

Ko se je baronica zvečer vrnila, je našla Viljema z obvezanim obrazom.

„Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?“

„Nič, noga se mi je zapletla v preprogo, padel sem ter zadel ravno na vogal mize“, odvrnil je sin černo.

Baronica je bila vsa iz sebe. Vrtu vsega tega ji je Lucija še isti večer naznamila, da v osmih dneh izstopi iz službe. Povedati ni hotela zakaj, ker ni marala žaliti dobre baronice. Viljem jo je pustil poslej v miru, toda maščevati se je hotel na vsak način.

Po osmih dnevih je Lucija odšla. Ko je odhajala, je dejal Viljem materi:

„Ti mamica, zakaj ne pregledaš njenih stvari? Jaz ne razumem, kako ji moreš tako zaupati.“

„Viljem, ne žali me! Saj veš, da je bila Lucija vedno poštena.“ (Dalje prihodnjic).

Politični ogled.

Državni zbor se še vedno posvetuje o novem zakonu za obrtnike. Potem, ko bo to končano, začne se razprava o podržavljenju severne železnice. V torek je stavil državni poslanec dr. Korošec vprašanje na pravosodnega ministra zaradi postopanja nemškega sodnega adjunkta dr. Tschecha v Šostanju. Ta človek je namreč tako drzen, da tudi slovenske izpovedbe zapisuje v nemškem jeziku in da celo vpričo slovenskih odvetnikov izprašuje slovenske stranke, v katerem jeziku hočejo izpovedati. Taki uradniki ne spadajo med naše ljudstvo, oni ne razumejo ljudstva in ljudstvo jih ne mara.

Nečista stranka. To čudno ime bo nosila odslej nova štajerska „slovenska“ stranka. Sama se sicer imenuje „čista slovenska stranka“, toda po svojih namelih ji po pravici nadevujemo ime „nečista“. Zadnje nedeljo je bil zaupni shod te stranke v Celju in takrat so nečisto stranko tudi krstili. V njej sede ljudje, ki si ne upajo nastopati proti Nemcem in nemčurjem, a ker so bojažljivi, začeli bodo boj proti rodnim bratom. To je prva točka njihovega programa, druga je boj proti veri in duhovnikom in tretja je, da sleparijo slovensko ljudstvo. Upamo, da nečista stranka z nobeno točko ne bode daleč prišla. Da bode stranka svoje sleparije lažje izvrševala, sklenila je izdajati svoj list. Štajerska stranka je v nečisti stranki vdobila svojo sestro!

Avstrija posede Macedonijo. Ogrski list „Nap“ piše, da se na Dunaju bavijo z resno mislijo okupirati Macedonijo in da bo mobilizacija armade. Vlada je seveda to takoj utajila, vendar še list vedno obstoji pri svoji trditvi.

Korejskega cesarja so zaprli. Japonska posadka v glavnem mestu korejskem Seulu je vjela in zaprla korejskega cesarja. Japonci se opravičujejo s tem, da bode edino na ta način mogoče napraviti mir v Koreji. — Kjer se mora mir delati s takimi sredstvi, mora biti že žalostno!

Razne novice.

* Duhovske vesti. Za provizorja svičinske župnije je imenovan č. g. Fr. Gosak. Župnija je raspisana do 12. avgusta.

* S šole. Začasni učiteljici gđe. Bogdana Čizek pri Sv. Martinu v Rožni dolini in Hermina Bračič v Dobovi ste postali stalni. Prestavljen je učitelj g. Leopold Viher iz Št. Ilje v Slov. gor. v Dobje.

* Pododbor krščanske socijalne zveze za Štajersko ima v četrtek 19. t. m. odborovo sejo v Narodnem domu v Mariboru. Začetek ob 10. dop. Vabijo se k seji ne samo odborniki, ampak tudi drugi, ki se zanimajo za napredek slovenske mladine. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

* Poseben vlak v Ljubljano se bo priredil povodom III. kat. shoda, če se oglasi zadostno število udeležencev. Nekateri želijo, da bi istočasno naredili udeleženci iz Štajerskega izlet v Postojno in si tam ogledali svetovnoznano postojnsko jamo. Vožna bi ne bila mnogo dražja.

* Vsi, ki se nameravajo udeležiti tretjega slovenskega katoliškega shoda, naj blagovolijo takoj naznaniti svojo udeležbo svojim župnim uradom. Društva naj naznanijo, ako pridejo z zastavo ali pevskim zborom. Želeti je, da vsa društva, ki imajo zastave, pridejo z zastavami. Potrebna naznanila na oblast preskrbi „Slovenska krščansko-socialna zveza“. Prosimo častite župne urade, naj natančno izpolnijo vse rubrike v zglasilnicah, ki se ravnokar razpošiljajo in da takoj razvijo potrebno agitacijo, da more pripravljani odbor dobiti v roke zglasilnice v naznačenem roku. Udeleženci, ki stanujejo na krajih, kjer ni slovenskih župnih uradov, naj naznanijo svojo udeležbo naravnost na naslov: dr. Evg. Lampe v Ljubljani ter naj naznanijo, za koliko dni se udeležijo shoda in ali žele premočiča. Vstopnina je za vse priredbe v nedeljo 26. avgusta 40 vin., za vse tri dni 2 K. Prosimo tudi vsa slavna slovenska politična društva, vse pododbore „Slov. kršč. soc. zveze“, da blagovolijo nemudoma sklicati seje in v svojem delokrogu storiti vse, da bo udeležba na slov. kat. shodu sijajna! Prosimo jih nujno za to, ker je treba skupnega najživahnejšega dela, da se to doseže. Pododbori „Slov. kršč. soc. zveze“ naj se takoj potrudijo za priredbo posebnih vlakov. Tudi vsi slovenski župani in občinski odborniki, na noge, na noge vsi katoliško narodni Slovenci od najskrajnejših slovenskih mej do slovenskega središča, bele Ljubljane! Pokažimo, da smo odločni Slovenci in odločni

katoličani, zvesti načelom svojih očetov, pripravljeni za obrambo lepe naše domovine. — Pripravljani odbor za III. slovenski katoliški shod.

* Škode vsled orožnih vaj. Posestniki onih krajev, koder se vršijo poletne vojaške vaje, se opozarjajo, da naj poravnajo poljske ali gozdne škode po izvršeni vojaški vaji takoj zahtevajo pri dotičnem častniku, kateri večinoma po vsaki vaji s kakim jezdecem, opremljenim z belo zastavo, pohojene dele obhodi in pregleduje. Na poznejše pritožbe in odškodninske zahteve se vojaška oblast le malo ozira. Prezreti se ne smejo oklici občinskih uradov, kateri napovedo dan in kraj ceditve škode, kakor tudi sestavo cenilne komisije. K ceditvi naj vsak prizadeti gospodar osebno pride, da lahko tudi sam storjeno škodo ceni, oziroma se podcenitve obvaruje.

* Boj slovenske občine s štajerskim deželnim odborom. Znano je, da štajerski deželni odbor dosledno vsem slovenskim občinam samo v nemškem jeziku dopisuje. Občina Kokarje v gornjegraškem okraju je pa sedaj izvojevala jako važno pravico. Ko je dobila spet na slovenski dopis nemški odgovor, vrnila je ta nemški odgovor s prošnjo, da se ji naj doda vsaj slovenska prestava. Ko je bila tudi ta prošnja odklonjena, češ, občina si naj prestavo sama priskrbi, kjer hoče, se je pritožila po g. dr. Juriju Hrašovu v Celju na c. k. državno sodišče na Dunaju. Dne 3. t. m. se je vršila obravnava v navzočnosti zastopnikovega namestnika, dunajskega odvetnika dr. Lenocha in štajerskega deželne odbornika, odvetnika dr. Linka, kateri se je seveda trudil na vso moč, da bi občina propadla glede svoje zahteve; premler je spet stare nemške izgovore, kakor da je Gradec nemško mesto, da deželni odbor očetovsko skrbi za Slovence ravno tako kakor za Nemce (kdo se temu ne smeje?) itd. Drjavno sodišče je pa vendar sprevidelo, da velja postava ne samo za Nemce, marveč tudi za Slovence v Avstriji in je razsodilo, da je štajerski deželni odbor prelomil zakon, se pregrešil proti postavi o jezikovni enakopravnosti, ker slovenskega dopisa ni rešil v onem istem jeziku. Res je sicer, da se deželni odbor ne more s postavnimi sredstvi siliti, da bi se udal, vendar se mu sedaj lahko pri vsaki priliki pove v obraz, da dela očitno krivico, da zakon prelomi in da se v svoji zagrizenosti in zaslepljenosti niti razsodbi državnega sodišča noče udati. Želeti bi bilo, da bi vse občine in vsi okraji, kakor tudi vse posamezne osebe, sploh vse, kar občuje z deželnim odborom, občevalo samo v slovenskem jeziku. Ščasoma bode vendar moral deželni odbor se ukloniti naši zahtevi. V tem oziru pa je obžalovati, da še celo take slovenske občine, ki so na glasu kot narodno probujene, in tudi narodni trgi z deželnim odborom v nemškem jeziku dopisujejo, posebno s stavbinskim uradom. Ako mislijo, da bodo na ta način prej kaj dosegli, se jako motijo. Na drugi strani nam pa delajo sramoto v narodnem oziru in tudi škodo svojim rojakom, ker, ako pride več slovenskih dopisov na deželni odbor, bode moral tudi vedno več slovenskih zmožnih ljudi sprejemati v svojo službo, da rešujejo slovenske dopise. Bodimo toraj povsod značajni in možati!

* Kadileci svalčice, pozor! Tvrdba Adolf Jacobi na Dunaju — ena prvih, če ne prva te stroke v Avstriji — je sklenila z našo družbo jako ugodno pogodbo. Zavezala se je namreč, da bo odhajala gotove odstotke od skupljene svote za svalčične papirčke in ovitke, kojih oboji oziroma škatljice so opremljene s sliko sv. Cirila in Metoda, s slovensko trobojnico ter napisom „Mal položil dar domu na altar“. Kakor se nam je zadrževalo dosedaj od merodajnih strani, so ti novi papirčki in ovitki izborne in brezkonkurenčne kakovosti. Kadileci si menda ne morejo boljšega želeli. Cena na debelo in drobno pa konkurira s ceno drugih izdelkov te vrste. Zato se pozivljemo danes do svojih podružnic in njihovih družbenikov proseč, naj pazijo na to, da bode vsakdo, ki prodaja te vrste izdelke, imel na prodaj edinole družbine svalčične papirčke in ovitke. Ko bi vsi naši somišljeniki rabili le tisto blago, ki se prodaja naši družbi v korist, bi s tem postali te vrste dohodki največji in najstalniji, kar jih ima družba poleg prispevkov svojih podružnic.

Mariborski okraj.

m Poročil se je dne 8. t. m. g. Vilko Weixl, poslovođa pri trgovcu Šepcu v Mariboru, z gđe. Tončiko Trampuš. Naše iskrene čestitke!

m Zrelostni izpit na mariborski gimnaziji je bil od 2. do 5. julija. Izvršili so ga prav ugodno: 7 abiturijentov dobi zrelostno izpričevalo z odliko, 3 ponovijo iz enega predmeta izpit po počitnicah,

vsii drugi (23) so naredili izpit z dobrim vspehom. Odličnjaki so: Atzler Roland, Brunčko Lenart, Kniely Konrad, Potočnik Anton, Schmid Aleks., Vebe Andrej, Zagoda Josip.

m C. kr. učiteljsiše v Mariboru. Pri izpitu iz štajerskega zemljepisja in zgodovine so dobili darila naslednji tretjeletniki: Robert Sinko (kolajno), Jožef Korošec (kolajno), Ferdinand Rucker (knjigo) in Ferdinand Kovačič (knjigo).

m Nemški odvetnik in njegov uradnik. Neki Kunibalt Steinlechner je prišel vsled priporočila deželne sodnega svetnika Martinaka v pisarno nemškega odvetnika dr. Orosel. V kratkem mu je poneveril nekaj denarja in tudi druge ljudi je opeharil in jim zvalil čez 200 kron denarja. Obsojen je bil na 15 mesecev ječe.

m Piščance kradejo po Mariboru zadoji tedden precej pridno. Tako je minoli teden zginilo neki gospej v Domobranski ulici kar 28 lepih jarkic in kokoši. Tat mora biti prebrisana glava, kajti dosedaj ga še niso dobili, čeravno ga pridno iščejo.

m Umrl je 30. m. m. v Mariboru železniški mojster g. Fran Permé, rodod Ljubljancan, v starosti 45 let. Služboval je od mladih let pri železnici v Ljubljani, v Slovenski Bistrici, v Ponikvi, v Zagorju ob Savi in zadnjih 8 let v Mariboru.

m Šolske počitnice na ljudskih šolah v mariborskem in slovenjbistriškem okraju bodo od 16. julija do 15. septembra. Začetek šolskega leta bo povsod 16. septembra.

m Kamničani smo se letos tudi postavili na predvečer sv. Cirila in Metoda. Zažgali smo si lep kres in tudi streljali smo zraven. Ali ni to znamenje, da se začne pri nas v Kamnici svitati?! Da bi le mogli v glavi nekaterih zapeljanih vžgati tak kres, da bi sprevideli svojo zmoto. Marsikateri je dober, toda zapeljan. Kedaj bodo naši ljudje sprevideli?

m Velika pevska in narodna slavnost v Rušah. Slavnostni dan se približuje. Javila so se zopet nova društva, med njimi tudi slavni „Savinjski Sokol“ z zastavo. Slava mu! Opozarjamo udeležence slavnosti na zelo ugodno železniško zvezo v Ruše in iz Ruš. Južni železnici se je slavnost naznanila, da preskrbi dovolj vozov. Za slučaj slabega vremena smo pripravili obsežne pokrite prostore, razven tega se nahajajo tukaj zelo prostorne gostilne, pri katerih so pokrite verande. Glavni sprejem je ob pol 4. uri. Kdor hoče tukaj prenočiti, naj se pravočasno oglasi.

m Samomor. Kakor se nam poroča iz Zimice, se prevžitkar Jožef Škof ni usmrtil zaradi domačega prepira.

m Oblak se je pretrgal dne 7. julija v makolski okolici. Iz Mostečna se nam poroča, da je naliv naredil mnogo škode, ker je voda odnesla veliko rodovitne zemlje.

m Vrano z zvoncec na vratu smo videli zadnjokrat 11. junija na črešni, ko si je zvonila pri zrelih črešnjah, tako nam poroča naš prijatelj iz Mostečine pri Makolah.

m Mladeniškega shoda pri Mariji Snežni se zelo vesele obmejni mladeniči, zato je upati jako obilne udeležbe. Mladeničem se bodo pridružili tudi mnogi možje. Vsakega prijatelja naravnih lepot naše domovine mora zanimati Marija Snežna s svojo krasno visoko lego in očarujočim razgledom na vse strani. Prijazna Marijina cerkev z lično notranjostjo in zunanostjo napravi kaj ugoden utisek na obiskovalca. Z ozirom na te okoliščine je Marija Snežna kakor nalašč pripravna za tak shod, kakoršnega prirede naši mladeniči v nedeljo 22. julija. Ne smemo tudi pozabiti, da je Marija Snežna v bližini Slovincem skrajno sovražnega Čmureka, zato je naša dolžnost, da podpiramo brate svoje, da ne omahnejo v zvestobi do slovenske domovine in slovenskega jezika. Slovenski mladeniči od vseh strani, na svidenje torej 22. julija pri Mariji Snežni!

Ptujski okraj.

p Kurili smo v Osluševcih na čast sv. Cirila in Metoda in s tem pokazali, kako vas ubogamo in kako se čutimo značajne slovenske fante. Tudi mi v naši vasi lahko rečemo: „Mi gremo naprej mi mladi“. Vsak prosti čas in vse moči smo napeli, da bi zakurili kres, kakoršnega do letos še naša župnija ni videla. Nekateri so se sicer odtegnili in se norčevali iz nas, toda to nas ne boli. Več ko petdeset kresov je žarelo na glavni okrajni cesti, med tem ko so pokali topiči neprenehoma za one, ki nočejo gledati lepih ognjev; za one pa, ki nočejo poslušati naših opominov, so švigale po zraku rakete in naznanjale daleč na okoli našo navdušenost. O, ko bi tudi drugi se vzdignili in postali nekoliko

bolj zavedni. Pa kako naj storimo mi in drugi, ker se odličnejši močje me brigajo za take stvari čisto nič. Ko bi hotel imeti kdo narodni kolek, ga ne dobi, ker mož, ki ima druge poštna reči, narodnega koleka niti ne pozna, ali pa ga noče poznati, seveda, saj ta ne prinese njemu nič dobička. Upamo pa, da se bodo razmere zboljšale, saj prihaja v vas sedaj mnogo dobrih časnikov, ki bodo morebiti vsaj nekoliko predrugačili naše mišljenje.

p Sv. Urban pri Ptuj. Na predvečer sv. Cirila in Metoda, apostola Slovanov, dne 4. julija je tukajšnja mladeniška in dekliska zveza na čast sv. apostoloma zakurila na Ojstrovu, prijaznem hribu fare Sv. Urbana, lep kres, ki se je videl daleč naokoli. Ob kresu so peli udje obeh zvez prekrasne pesmi. Bil je lep, prijeten večer. Kakor kres, tako naj gorijo srca naših vrljih mladeničev in deklet za vero in dom naših očetov. Bog jih živi!

p Žalostne razmere v Št. Janžu na Dr. p. me silijo, prijati za pero. Povedati moram, kakšen sad rodi „Štajerčev“ pisarjenje. Neki fant gre iz krčme z neko deklico; v tem se pripeljejo po cesti duhovnik, ki so šli prevideti. Toda ta fant ni bil toliko ponižen, da bi se bil odkril pred Najsvetejšim. Ko je prišel domu, je hotel svojega očeta pretepati. Oče je že dolgo naročnik „Štajerca“! — Tukaj se vršijo pogosto pretepi, saj ni čudno, ko stari „Štajercijanci“ p. d. nemčurji toliko govorijo čez duhovnike, zato mladi izgubijo strah božji. — Se eno gospodu pismo! Povemo mu, da naj redno nosi slovenske liste in sicer k vsakemu naročniku in naj se ne norčuje iz njih. Nekega mladeniča je vprašal: „Kaj si že prebral „Naš Dum“, kaj pa je bilo notri?“ ter ga je zasmehoval. Pismo! Se eno plačan in ne trpimo njegovega zasmehovanja Slovencev in njih listov. Toliko za danes!

p Dve nesreči na en dan. Dne 9. julija t. l. sta se dogodili pri Sv. Urbanu blizu Ptuja dve veliki nesreči. Framčšek Vrščič, kmečki sin v Svetincih, star 18 let, je kopal pesek. V hipu se udere zemlja nad njim in ga zasuje. Dobili so mrtvega izpod zemlje. To je bilo okoli štirih popoldne. Pa komaj se je dogodila ta prva nesreča, zgodila se je tudi že druga. Janez Zelenik, zidar in posestnik na Rodovlaku, star 58 let, je delal pri gospej Kranjc. Imel bi od znotraj nekaj popraviti na strehi, kar se mu izpodrsne lestva, na kateri je stal, in zidar je padel z lestvo vred tako nesrečno na kuhinjska tla, da je v par urah pozneje izdihnil svojo dušo. Tako sta legla dva v prerani grob: eden v prvem cvetu svoje mladosti, drugi v svoji moški dobi. Naj počivata v miru!

p Vesele novice iz Rogateca. Za veličastnim kresom na Donački gori na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu, ki so ga vrlji in vneti tukajšnji Slovenci zažgali, za kar jim gre posebna zahvala, je sledila zadnja nedeljo veselica v Gaberju pri Rogatecu, katero je priredilo slovensko rogaško bralno društvo. Imenovano društvo je s to veselico pokazalo ne le, da živi, ampak da tudi napreduje in da se posebno v naši mladini budi in oživlja slovenski duh in slovenska zavest. Po lepem pozdravu in navduševalnem govoru smo slišali mlade tamburaše lepo in že jako spretno svirati mile nam slovenske pesmi, ki jih je zbrano občinstvo tudi z živahnim ploskanjem pozdravljalo. Pozornost je tudi zbudil mladi pevski zbor, kateremu želimo prav krepkega napredka. Razven tega sta se predstavljali dve gledališki igri gladko in z veliko spretnostjo, da služijo vsi igralci vso pohvalo. Slava njim! Vendar bi svetovali, da bi se v prihodnje raje igralo le po eno igro, ker dve igri trajajo predolgo in je tudi zlasti za igralce preveč napora. V obče pa se mora reči, da je vesela lepo vspela, za kar gre hvala pred vsem požrtvovalnemu delovanju in trudu gosp. kaplana I. Žekarja, pa seveda tudi vsem vrlim in navdušenim igralcem in sotrudnikom. Bog jih živi! Le krepko naprej na svojo čast in na slavo in blagor milega nam naroda slovenskega. Učite se, dragi rogaški Slovenci, ljubiti in spoštovati svoj lep in milodoneči pravilni jezik slovenski in prekrasno slovensko pesem. To naj je v prvi vrsti opomin te veselice, da se vam srce ogreje za svojega naroda čast in svobodo. Izvrstni pevski zbor od Sv. Križa pri Slatini, ki nas je tudi počastil in razveselil s svojim obiskom, nam je kar srce dvigal s svojim izbornim petjem pod vodstvom tamošnjega g. organista, kar naj je obenem migljaj za Rogatec. Bodi tem vrlim pevcom tu izrečena najiskrenejša zahvala za njihovo požrtvovalnost, ker se jim žal ni na veselici javno izrekla, in naj bodo še za drugikrat presrečno naprošeni. Vendar pa naj gledajo, da nas drugikrat ne bodo tako hitro zapustili, kakor tokrat. Veselica je trajala še pozno v noč med petjem, sviranjem tamburašev in navduševalnimi govori. Dež,

ki je naletel, nas je le še bolj združil. Kar zasluži posebno priznanje in hvalo je to, da so nas počastili tudi mnogoštevilni, vedno nam dragi bratje Hrvatje od blizu in daleč, nekateri celo po pet ur hoda daleko, kakor vrlji gospod župnik iz Kostela, in pa da nas vkljub temu niso zapustili do konca veselice, ampak do zadnjega so ostali med nami in nas z ognjevitimi besedami vneli in bodrili za narodni boj. Bodi jim najiskrenejša zahvala za njihovo bratsko ljubezen! Omenjati moramo to tembolj, ko mnogih slovenskih sosedov, ki so blizu doma, žal ni bilo videti. Seveda tudi Nemci in nemškutarji so nas po svoji šegi pozdravili, namreč s tem, da so na predvečer veselice, ko so igralci imeli svoje vaje, na te začeli kamenje metati. Fakini, med njimi tudi takozvani „olikanci“, pa so bili hitro pregnani, pa vidi se, kako znajo naši Nemci omiko širiti, in so pokazali zopet, da so nemškutarji tolovajska banda, ki ne zasluži drugega kakor naše zaničevanje. Slovenci, vi si pa to zapomnite in ogibajte se vaših zakletih sovražnikov, ki vas želijo uničiti. Ne redite si gadov na svojih prsih! Če trdno sklenete svoje vrste, se bo nemškutarjem greben kmalu povestil in vam bo prišel dan rešitve. Pristopajte pridno, posebno vi mladeniči in mladenke, k bralnemu društvu in pomislite, da je izobrazba na duhu in srečna vredna tistih dveh kron na leto. Društvu samemu bi pa priporočali, da bi skrbelo tudi za kakšno podučna predavanja, vsaj vsakih 14 dni enkrat o raznih sodobnih, važnih vprašanjih. Slovenci rogaški, kličemo vam, s pogumom naprej in na skorajšnje veselo svidenje!

p Strela je udarila dne 6. t. m. ob 9. uri predpoldne v bližini cerkve Sv. Roka ob Sotli v hišo gostilničarja in trgovca Alojzija Mozdeja. Podstrešje se je vnelo in v teku ene ure bilo je uničeno še le pred tremi leti na novo postavljeno poslopje.

p Iz ormoškega okraja. Kar razsoden človek stori, to se opira na veljavne razloge. Ker je okr. šol. svet v Ormožu sklenil nove šol. počitnice, moral je za svoj sklep imeti take razloge, ki so s svojo tehnostjo odločili njegov sklep. Poglejmo si navedene razloge. Slišali smo, da je okr. šolski nadzornik potrebo novih počitnic utemeljeval z vročino, vladačo od 16. julija do 16. septembra. Ta razlog ne zdi se nam polnoveljavni; ko bi bila vročina odločilna, morale bi se počitnice uveljaviti že za maj, junij in prvo polovico julija, saj je že tudi v teh mesecih časi neznosnejša vročina kakor pozneje. Okr. šol. nadzornik pa še posebej skrbi za pomnožitev vročine v šolskih sobah s tem, da učiteljem zapoveduje, vsa znotranja okna zapirati, žaluzije (polke) popolnoma odprte imeti, in okna v sobi s platnenimi zastori zagrjevanje, ako solnce skozi okno v sobo sije. Vsled te nadzornikove odredbe razgrevajo skozi šipe prodirajoči solnčni žarki šolski zrak, v sobah nastaja sopenica, ki mora dosledno roditi zaspanost učitelju in učencem. Da bi se otroci v šoli učili dremati in spati, zato pač stariši menda ne pošiljajo svojih otrok v šolo! Okr. šol. nadzornik g. Dreflak želi v šolah imeti obilno solnčne svetlobe, zato prepoveduje zapirati žaluzije. Ali gospod nadzornik ne zna ali noče verovati, da po spričevanju zdravnikov zvedencev preobilna svetloba škoduje očem? Uspehi šol. pouka v poletnem času niso toliko kakor v pozimskem, temu pa je kriva ne samo vročina, temveč tudi probujeno življenje v zunanji naravi, ki učenca vleče proč od knjig, in na kmetijah še mala gospodarska opravila, za katera stariši porabljajo otroke. Vročina ne more in ne sme biti povod novim počitnicam, saj vročino morajo začeti od kmeta, ki vsem stanovom kruh prideluje, čutiti vsi. Čutijo jo rokodelci in obrtniki različnih strok, uradniki, vojaki itd., in zaradi vročine nobeden stan nima dvomesečnih počitnic; vojaki na pr. ravno v vročih mesecih imajo naporene maneuvre. Okr. šol. nadzornik je potrebo novih počitnic utemeljeval tudi s tem, da po Gornjem in Srednjem Štajerskem bolni učitelji in učiteljice za julij in avgust prosijo dopusta v kopališča, in da vsled tega jim deželni šolski svet mora plačevati namestnike. Pravi odgovor na ta razlog bilo bi vprašanje: Kaj pa nas na Spodnjem Štajerskem in posebej v ormoškem okraju brigajo razmere v imenovanih delih dežele? Učiteljstvo, ki išče zdravja v kopališčih in slatinah, more to najti tudi še meseca septembra in oktobra, ki sta skoro enako, časi še bolj ugodna, kakor prejšnji silno vroči in viharji meseci. Kopelje, hrana in stanovanje dobe se meseca septembra in oktobra ceneje, taksa za godbo pa popolnoma odpade. Navedeni razlogi ne veljajo, kmetijstvo pa trpi škodo!

Ljutomerski okraj.

1 Ljutomer. „Slavno ravnateljstvo Franc-Jožefove šole v Ljutomeru.“ „Podpisani naznanim slav. ravnateljstvu kot varuh Antonije Robinšak, rojene v Slamnaku, katera je dosedaj obiskovala III. razred gore imenovane šole in se zdaj preselila od železnih vrat k mojemu bratu v Ljutomer, da bo ona od sedaj na mojo in njene matere željo in ker to okoliščine zahtevajo obiskovala nemško ljudsko šolo v Ljutomeru. Tem potom prosim, da jo tam izbrišete. — Zahvaljujoč se za vaš trud se pišem Jak. Robinšak, varuh v Cerovci dne 10. junija 1906.“ V začetku julija je dobil g. učitelj III. razreda od matere Antonije Robinšak sledeči listek: „Prosim gospod učitelj zemte Antonjo Robinšak u šolo. Robinšak je dal brez mojega dovoljenja v nemško šolo tega pa jaz ne dovolim. Prosim sprejmite jo drgoč.“ Obe ti pismi se nahajata v rokah gospoda ravnatelja Robinšak. Objavljam ti pismi zato, ker me je zadnji „Štajerc“ zdelal, da sem deklico Antonijo Robinšak iztrgal iz nemške šole. Omenjeni list piše, kakor če bi jaz, oziroma gospod župnik Weixl materi grozil, da mora iz njegove hiše, ako otrok zahaja v nemško šolo. To je laž! — Kdo lovi oroke za slovensko ali nemško šolo, je razvidno iz obeh pisem, ki sem jih doslovno navedel. Moje mnenje in mnenje vseh pametnih ljudi pa je: Slovenska deca v slovensko šolo, nemška deca v nemško šolo. Ako se ne motim, so te besede izrekli tudi presvetli cesar na Moravskem. „Štajerčev“ urednik me hoče učiti krščanske ljubezni do bližnjega!? Zavadi, ali se me stramuješ, da ti tako pišeš o meni! Moral bi pač vedeti, da te poznam! Ti boš mene učil krščanske ljubezni!? „Štajerc“ in njegov urednik Zavadi mi že dovolita, da tudi jaz povem kaj iz sv. pisma. Jezus Kristus je rekel svojim učencem in njihovim naslednikom škofom in mašnikom: „Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zaničuje, zaničuje njega, kateri me je poslal.“ Luk. 10, 16. V Ljutomeru dne 10. julija 1906. O. Škamlec, kaplan.

1 Po goricah se kaže prav lepo, da že več let ni tako. Grozdje je cvetelo v najlepših dneh in svojo nalogo storilo v enem tednu.

1 Nemila smrt nam je pokosila daleč okrog znanega rodoljuba kmeta Antona Muleca v Staveščinah. Dne 25. junija t. l. spremili smo ga iz radgonske bolnišnice na pokopališče k Sv. Petru. Bil je rajni vedno zvest naročnik mnogih slovenskih časnikov, da je bila pri njem cela podružnica bralnega društva. Bil je poseben talent. Zvezal je mnogo knjig za bralna društva in posameznim; tudi nekaj tamburic je delo njegovih rok. Sveti mu večna luč!

1 Zgor. Krapje pri Ljutomeru. Položili smo k večnemu počitku 6. t. m. g. Franca Bohinca, kmeta na Cvenu. Doživel je 66 let; pa trebalo bi še ga med nami dokaj let, ker je bil vsestransko priden in marljiv. V občinskem zastopu je deloval dolgo vrsto let in mnogokrat je njegova dobra premišljenost obveljala. Kot svojega podpornega uda se je udeležilo pogreba gasilno društvo korporativno. N. v m. p.!

1 Darilo za pridne deklice je dobila Treza Pušenjak, dekla pri posestniku Alojziju Dajniku v Zgor. Krapju, od deželnega odbora štajerskega v znesku 50. Taka darila se dajejo pridnim in vztrajnim hlapcem in deklam na kmečkih posestvih. Pred nekaj leti je dobila od daril, katere je delila kmetijska družba štajerskim takim osebam, 25 K. Služi pri eni in isti hiši že čez 40 let.

1 Po murskem polju bo, kakor se kaže, izvanredno dobra sadna letina. Po tostranskih Slovenskih gorica pa ga ni ali pa tupatam le malo. Z žetvo oziroma z košnjo rži in pšenice se je začelo 7. julija. Tu se kosi z koso, ne več s srpom, je vse bolj praktično. Vse setve in sadeži so še dosedaj izvanredno lepi. Pri rži in pšenici bo najboljše kakovost.

1 Pogorelo je pri Magdiču na Cvenu dne 23. m. m. vse kar je imel. Domači gasilci so bili hitro pri delu, prišli so tudi ljutomerski in iz Grlave-Banove.

1 V Gornji Radgoni se bo 28. t. m. poročil g. polkovnik v Radgoni Karol Billig z gđ. Miciko Špende, nadučiteljevo hčerko na Ščavnici. Naše čestitke!

1 V gornjeradgonskem okraju se začnejo šolske počitnice 15. julija in se končajo 15. sept. Začetek šole ne bo več ob Veliki noč, ampak v jesen.

1 Kako smo volili na Ščavnici 29. maja? Naših glasov smo našli na volišču pred in popoldne 48. Kak pa je bil izid: Dr. Korošec 30,

Wratschko 57. Jasno je, kaj se je tu zgodilo! Nasprotniki bi po pravici imeli okrog 39, a mi 48 glasov. Slavna komisija nam blagovoli pojasniti skrivnostni način, po katerem je dobil Wratschko toliko glasov več!

1 Na Ščavnici so že drugokrat občinske volitve razveljavljene. Vsak čas bomo šli tretjkrat na volišče. In zakaj so bile ovržene? Ščavniški župan je dobil nalog, da razpiše drugokrat volitve brez reklamacijskega postopanja na podlagi imenika volilcev, ki je veljal za prvo volitev dne 1. julija 1905. A kaj je naredil župan Eilec, oziroma njegov tajnik nadučitelj Špende? Razpeložila sta imenik za drugo volitev 28. decembra 1905 tudi na pregled in določila rok za reklamacije, da sta lahko nekaj predručila imenik v prid svoji stranki. Pri razpisu volitev sta navedla sklepne ure, kdaj se konča volitev v vsakem razredu, kar nasprotuje § 17 obč. volilnega reda. Zavoljo teh dveh nepravilnosti je bila druga volitev ovržena. In Špende se je izrazil, da se še lahko ta komedija ponovi 7—8 krat, češ, se bo že vsakokrat našel kak „hakl“, s katerim se bo cela volitev ovrгла. Ali je tako ravnanje občini in občinskemu gospodarstvu v hasek? Ali bo slavno ljutomersko okr. glavarstvo še dalje mirno gledalo, kako se tepta postava na Ščavnici? Pozivamo odločno g. okr. glavarja pl. Rainerja, naj vendar postavi razpis in tretjo volitev samo pod najstrožje nadzorstvo, da bodo nepravilnosti od nasprotne stranke onemogočene.

Slovenjegraški okraj.

s Slovenske zastave se bojijo slovenjegraški Nemci in nemčurji. Na dan sv. Cirila in Metoda so zopet prepovedali razobesiti zastavo. To je tako predrzno in nepostavno dejanje, da mora vsak človek, ki ima količkaj narodnega čuta, stisniti pesti. Taki privandranji tujei, ki so s slovenskimi groši obogatili, pa sedaj zatirajo tiste, ki so jim nosili denar. Zavednost mora enkrat prodreti pri naših kmetih in tem meščanskim mogočmežem se že bodo nosovi povesili. Zato pa na delo! Vsak naj bo pridigar samozavesti. Mi smo mi!

s Iz slovenjegraške okolice. Ne, kaj takega še pa ni bilo, odkar nemčursko gnezdo Slovenjgrader stoji. Jaz mislim namreč predvečer sv. Cirila in Metoda. Streljalo se je iz topičev, da je kar grmelo ter ogenj za ognjem je plapolal po naših hribih. Naštel sem blizu sto kresov. Slovenjegraški Slovenci so kurili velikanski kres ter streljali zraven. Posebno vrlo so napravili vedno narodni Starotržani; kurili so kres na svojem slavnem starem gradu ter streljali vmes, da so kar šipe žvenketale doli v mestu. Imeli so zraven tudi godbo. Sedaj se je pokazalo v jasni luči, da je okolica slovenjegraška vedno v vsakem oziru slovenska. Mestnim nemčurjem so kar hlačke trepetale ob tolikem streljanju, ker so si mislili, sedaj smo v vojski. Bog vas živi! Prihodnje leto le zopet pridno zažigamo kresove, kajti ognja in luči se najbolj bojijo naši nemčurji.

s V odgovor! Ker se ne maram omadeževati rok z listom „spufanih“ bogoslovcev in odslovljenih čeških kaplanov ter iz „Unije“ izključenih socialdemokratov, imenujem tukaj „Štajerčevega“ dopisnika iz Škal, ki trdi, da sem bil „pred par tedni tudi v Šoštanju 24 ur na počitnicah, ki sem si jih zaslužil s svojim žegnanim jezikom ob eni naših deklet“, nesramnega lažnjivca in podlega obrekovalca, dokler mi tega ne dokaže. Bil sem res dvakrat pri sodnji, ali prvič kot priča, drugič pa v zadevi zapuščine po umrlem očetu. Toliko resnici na ljubo. Že iz tega se razvidi, kake prijatelje ima „Štajerc“ in koliko je drugim njegovim trditvam verjeti. Ker sem zvedel, da misli tega „borovničarja“ in „naprednega farana“ itak županstvo odgnati v njegovo domovino, zato se dalje ž njim ne pečam. Srečen pot, prijatelj! — V Škalah, dne 10. julija 1906. Rabusa, kaplan.

s Nemško uradovanje. Čudim se, da še ni nikdo od naših narodnjakov opozoril slov. drž. poslancev na germaniziranje od strani c. kr. okrajne sodnije v Šoštanju. G. sodni pristav je sicer prav uljuden do strank, ali to hibo ima, da že vsakega kmeta in ne le izobražence povprašuje: „Kenen zi a pisl tajč?“ Dopolnila strankam edino le nemška vabila, piše le nemške zapisnike in narekuje nemške prisege. Uboga enakopravnost!

s V konkurzu je trgovec Eduard Fuchs-hofer v Marnbergu.

Celjski okraj.

c Proč s takimi uradniki. Ko se je v soboto dne 30. junija prevz. in mil. knezoškof s celjskega kolodvora peljal k mestni župnijski cerkvi, priskočil je k vozu c. kr. poštni kontrolor Škerjanc in zaupil nad škofom: „Heil, heil!“, da se je navzoča množica, ki je svojega višjega pastirja navdušeno pozdravljala, zgražala nad toliko neolikanostjo. Ta nemški kulturonosec je pokazal s tem obnašanjem, da nima niti toliko olike, kakor kak vaški pastir. Zato pa pozivamo c. kr. poštno ravnateljstvo, naj prestavi tega neolikanca tja, kamor spada, med nemške „todlne“ v kako hribovsko vas na Zgornjem Stajerskem. Mi Slovenci ne maramo imeti takih uradnikov med seboj!

c Orgljarska šola v Celju. Skušnjo na tukajšnji orglarski šoli, koja se vrši dne 16. t. m., bodo nadzorovali kot komisar ml. g. opat Franc Ogradi. Prijatelji glasbe, posebno č. gg. duhovniki se prijazno vabijo. Med devetimi izkušenci so že trije s službo oskrbljeni, a ostalih šest pa se cerkvenim predstojništvom toplo priporoča. J. Jarh iz Petrovč, ki je odličnjak na orgljah, glasovirju in harmoniju, gre na dunajski konservatorij, kjer bode delal državni izpit.

c Dovoljenje za rudosledbo v celjskem okraju je dobil g. Matej Pečnik, posestnik pri St. Andražu pri Velenju, za dobo enega leta.

c Strašna smrt 72 letnega starčka. Iz Laškega se nam poroča: V Tolstem je ogenj uničil hiši in gospodarska poslopja posestnikov Franca Zupanca in Franca Planca. Oče Zupanca, 72 letni starček, je hotel rešiti par volov iz hleva. V tem trenutku se je zrušila strela in pokopala nesrečnega starčka. Ko so poslopja popolnoma pogorela, so še le našli od nesrečnega nekaj ožganih ostankov.

c Dobra pri Celju. Predvečer sv. apostolov Cirila in Metoda goreli so v čast sv. bratoma po Dobrni številni kresovi. Posebno so se odlikovali goreči križi. Božnikov, Peškov, Cesarjev ter kresovi: Kotnikov, Zlodejev in Tronjšekov. Topiči so pokali, da se jo tresla zemlja. Slišale so se tudi mične narodne pesmi od več strani. Nemec Milan Podhrasky je prišel pri teh dokazih slovenske zavesti v nepotrebno jezo. V ta namen je lahko že sedaj jezen za prihodnje leto. Druge nesreče ni bilo. Pri-pomnimo, da so kresovi, kakor vsako leto, gostom-topličarjem zelo ugajali in posebno gospe so bile polne hvale nad lepimi prizori.

c V potoku je utonil dne 9. t. m. v Sp. Hudinji pri Celju 69 letni delavec v cinkarni Jakob Dimec. Starček se ga je brčkone malo preveč nasrkal. Koliko nesreč povzroči ta nesrečni akohol!

c V čast sv. Cirila in Metoda so letos plamteli mnogoštevilni kresovi pri Slovenjgradu, Pohorju, Uršulski gori in solčavskih planinah ter Savinski in Šaleški dolini. Razlegalo se je tudi gromenje topičev.

c Modras je pičil dne 23. junija daleč okrog znanega štajerskega višarskega vodjo Fr. Serdonerja na roko. Gotove smrti ga je otel domači zdravnik g. dr. Červinka v Braslovčah.

c Nazarje. V nedeljo 22. julija se bo blagoslovila zastava nazarške mladeniške družbe. Opravilo bo ob 10. uri predpoldne.

c Dvanajst dni brez jedi. V nedeljo dne 1. t. m. so potegnili iz nekega prepada lovskega psa posestnika Matevža Napotnika p. d. Kartnerja pri Sv. Radegundi nad Mozirjem. Ko je gonil pes pred 12 dnevi divjačino, je padel v 15 metrov globok prepad. Našli so ga, ker je grozovito tulil in cvilil. Štirje možje in en fant so se oborožili z vrvmi in ga šli reševati. Fanta so spustili v globočino, kjer je našel 15 metrov globoko psa, vsega shujšanega od dolgega stradanja. Ko je prišel pes na svetlo, skakal je kakor brezumen okoli svojih rešilcev, od veselja lajal in cvilil ter jim iz hvaležnosti lizal roke.

c Dol pri Hrastniku. Na predvečer slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda so tudi po naši dolini goreli kresovi; zlasti Dolani so se v tem posebno odlikovali. Med pokanjem topičev in „živio“-klici je švigal v zrak tudi umetalni ogenj, ki je že itak krasno noč še čarobnejšo storil. Dolani se tudi nismo zadnji, čeravno nekateri mislijo, da smo zapali. Po napornem delu je potreben tudi primeren počitek, in mi smo se tudi zdaj počestno odpočili. Saj že skoraj dve leti ni bilo nič slišati od nas, kakor da bi se bili s svetom skregali, živeli smo le za se. Naši društvi, gasilno in bralno sta imeli vsaka svoje homatije in ovire, da ni bilo časa misliti na veselice, izlete itd. Toda sedaj upamo, bo drugače. „Gasilno društvo“ se je drugače vtrdilo in uredilo in sedaj že dobro deluje. „Bralno društvo“ pa je dobilo tudi deloma nov odbor in sicer: Gg. Anton

Gnus načelnik in blagajničar, Fr. Peklar namestnik, Karol Bantam tajnik, Mihael Strukeli knjižničar, Roš Josip, Podmenik Alojz, Štefančič Ant., Kerše Fr., odborniki. Upamo, da bo društvo sedaj sledilo vzorno in vztrajno vkljub raznim zaprekam namenu, kateremu je namenjeno!

c Vodja socialdemokratov obsojen zaradi goljufije. V Trbovljah imajo rudarji svojo socialdemokratsko zvezo. Za tajnika in blagajnika je bil pri tej zvezi socialdemokratski vodja Josip Mlaker, ki je poveril od tega delavskega denarja več sto kron. Pred celjskim okrožnim sodiščem je dobil dva meseca težke ječe.

c Trbovlje. Javno vprašanje c. kr. poštnemu ravnateljstvu v Gradcu. Lani smo dobili nov poštni urad „Trbovlje II“. Ta urad je nastavljen v prostoru, kjer je bila prej gostilna, kar se zdaj priča napis nad vrati. Vsled tega pride marsikdo na pošto — v gostilno, ali pa išče pošte v I. nastropju. Nadalje je polovica poštnega lokala pod zemljo, tako da ob dežju teče voda skozi vrata in okna vanj. Zato je soba vlažna in silno nezdrava. Po zimi ni mogoče sobe nikdar pošteno razgreti. Ni torej čudno, da je naš g. poštar vedno bolehav, zlasti trganje (revmatizem) v nogah ga še zdaj poletu dela za delo skoro nesposobnega. Radi tega vljudo vprašamo c. kr. poštno ravnateljstvo, ali je voljno poskrbeti za nov lokal, kjer ne bodo poštni uslužbeni in štranke v nevarnosti za zdravje.

Brežiški okraj.

b Zlato poroko sta obhajala dne 8. t. m. v Brežicah zakonska Jožef in Terezija Reiner.

b Volilni shod na Blanci pri Sevnici. Zadnje nedeljo dne 8. julija je priredilo kat. polit. društvo „Sava“ društveno zborovanje na Blanci, katero je bilo izredno dobro obiskano. Predsedoval je g. župan sevniki Mijo Starkl. Državni poslanec dr. Korošec je poročal na tem shodu o svojem delovanju v državnem zboru, razpravljal kmečko vprašanje ter obširneje govoril o spremembi volilne pravice. Izvajanja g. poslanca so bila splošno odobravana in se mu je izrekla na predlog g. Starkla soglasno zaupnica. G. predsednik je potem v jasnih besedah opisal potrebo regulacije Save ter prosil navzočega g. poslanca pomoči. Dr. Korošec je obljubil posredovati ter si je z blanskim županom in prizadetimi posestniki ogledal škodo, ki jo je že naredila Sava. V lepem in navdušenem govoru je govoril g. župnik Cerjak o namenu političnih društev ter vzbujal s krepko besedo pri poslušalcih narodno zavest. G. odvetnik dr. Benkovič je na to predlagal resolucijo, ki nalaga poslancem dolžnost, skrbeti z vsemi sredstvi za nam Slovencev ugodno rešitev volilne pravice. Na to še so kmetje izrekli svoje želje glede šole, na koje sta v splošno zadovoljnost odgovarjala župan sevniki in g. poslanec dr. Korošec.

b Shod pod milim nebom kozjanskega političnega društva pretečemo nedeljo pri g. Medvešku v Zagorji se je dobro obnesel. Trajal je blizu tri ure. — Prvi govornik, predsednik društva, omenja delovanje tega društva tekom osmih let in ker društvo prvokrat v Zagorju zboruje, razlaga pomen in namen političnega društva. Drugi govornik g. dr. Jančič prav poljudno govori o uplivu časnika na politično mišljenje posameznika. G. dr. Jankovič kot tretji govornik si pošteno privoščil „Štajerca“ in njegovega „vzor“ urednika, ter večnega kandidata v peti kuriji orehovskega Vračkota, kateremu so zadnjič pri volitvi po hujšakah zapeljani Zagorjani naklonili 16 glasov. — To je bila žalostna novica iz Marijinega Zagorja. Druga, ravno tako žalostna novica bila je pa, da so pri občinskih volitvah v tej občini zmagali nasprotniki, „Štajercijanci“. — Bomo videli, kako bode njih gospodarstvo pri občini. — Na zborovanju sprejele so se sledeče resolucije: 1. Ker nam je zaupni shod v Celju postavil soglasno g. dr. Vouška, c. kr. deželno sodnega nadsvetnika v Mariboru za kandidata IV. kurije Celje-Brežice, hočemo dne 17. julija za njega glasovati s tem, da se poteguje za ubožani kozjanski okraj, še posebej za opustošene vinograde in za zasotelsko železnico, katera je rajnemu gosp. poslancu Berksu bila tako močno pri sreči. 2. Z ogorčenjem ugovarjamo proti temu, da smo Štajerski Slovenci prikrašani pri razdeljenju mandatov, kakor tudi naši koroški sobrat. 3. Zborovalci v Zagorju sklenejo, naj se vpelje nerazdeljen šolski poduk, kateri naj bo krajevnim razmeram primeren. — Predsednik društva zahvali se na to g. Medvešku, hišnemu gospodarju, za sprejem in olepšavo prostora, nato vrlim Zagorjanom, posebno trem občinskim odbornikom, ki so prišli navzlic temu, da je novi župan ravno za ta čas sklical občinsko sejo. Zahvali se

Kozjanom, Št. Vidčanom in Pilštančanom in sklence zborovanje z živio-klici na sv. očeta in presvetl. cesarja.

b Malikamen pri Rajhenburgu. Lepe kresove za sv. Cirila in Metoda so nam napravili vrli domači narodni fantje. Daleč na okoli je odmeval strel iz topičev. Posebno se je odlikoval fant, ki je celo noč pripravljaval kurjavo. To kaže navdušenost naše mladine.

b Blagoslovljenje zvonov na Pilštanju. Prihodnjo nedeljo dne 15. julija ne bo se obhajala na Pilštanju običajna škapulirska nedelja, pač pa 22. julija, ker do tedaj pridejo novi velikanski zvonovi, ki bodo ta dan blagoslovljeni. Zvonovi, pet, tehtajo do 60 meterskih stotov in en stari z 19 meterskimi stoti ostane.

b Kozjanske novice. Letina pri nas prav lepo kaže. Sadja bode malo. Vinogradi obetajo mnogo žlahtne vinske kapljice. Žal, se po nekaterih krajih že prikazuje peronospora. Škropiti, močno škropiti bode treba! — Dne 29. junija je visela raz kozjanske kaznilnice bela zastava v znak, da ni v njej nobenega jetnika. A že drugi dan je morala izginiti. — Dne 29. junija je umrla v Ješoven pri Kozjem vrta in blaga gospodinja, žena in mati Marija Bah. Rajno je vse rado imelo in spoštovalo. Pogreb je bil na šentemško nedeljo po prvem sv. opravilu prav slovesno na pokopališču pri Sv. Emi. Obenem so tudi pokopavali otroka Toneka Pustišek, ki je tudi umrl na god sv. Petra in Pavla dne 29. junija ob 4. uri zjutraj. Skoraj obenem se se ločili obe duši iz telesa in tudi obenem bile slovesno pokopani. Jdnakega spreveda že davno ni bilo na Kozjem. N. v m. p.!

b Volitve v Prevorju. Pretečenega ponedeljka 9. t. m. imeli smo pri nas občinske volitve, s katerimi smo prav zadovoljni. Gubenšek, ali p. d. „Figl“, katerega so si zelo pametni Zagorjani v občinski odbor zagorski izvolili, je doma v lastni občini grdo pogorel. Ubogi prevorski gostobeseden prerok! Zdaj naj ti pomaga lutroviski doktor Zirn-gast, kamor hodiš po svete in navodila in čegar zaupnik si! Slava vrlim volilcem na Prevorju, da so se otrsli najhujšega hujšaka, katerega iz vsega srca privoščimo sosedom Zagorjanom.

Narodno gospodarstvo.

Čebelarški učni tečaj pri Sv. Andražu v Slov. gor., ki je trajal od 29. junija do vključno 1. julija, se je prav dobro obnesel in je pomnožil zasluge za umno čebelarstvo tako vneto in neumorno delujočega potovalnega učitelja g. Janeza Jurančiča, ki ga je bil priredil — letos že vdrug tukaj. Povabljeni so bili na ta tečaj čebelarji iz raznih krogov na Spod. Štajerskem in so se ga tudi v lepem številu udeležili. Skoda le, da je c. kr. dež. šolski svet prošnjo gospoda prireditelja, naj se da udeležencem-učiteljem dne 30. junija prosto, tako pozno rešil, da se dovoljenje ni moglo pravočasno razglasiti. Gotovo bi se potem potrudilo še več učiteljev čebelarjev v tečaj. Vzlic temu pa ni manjkalo niti učiteljev niti zastopnikov iz drugih stanov; tečaja se je udeležilo okoli 70 ukaželjnih čebelarjev. Gosp. nadučitelj Strelec, sam navdušen čebelar, je dal na razpolago sobo I. razreda, za kar mu gre čast. Prvi dan je g. Jurančič po otvoritvi tečaja zbrane čebelarje pozdravil, potem pa razpravljaj prav poljudno o pomenu in koristi čebelarstva, o nabavi čebel, o vedenju začetnikov pri čebelah in o početnih naukih v obče. Potem so se vršila praktična razkazovanja pri Matjašičevem čebelnjaku. Popoldne smo slišali o trojnih bitjih v panju, dalje o čebelni paši, nato pa smo izleteli na idilično ležeči dom g. Jurančiča, kjer nam je zopet dejanski pokazal marsikaj iz čebelarске prakse. Ogledali smo si priprosto, a svojemu namenu popolnoma ustrezajoče čebelarjevo orodje, ki si je more izdelati večinoma sam. Tudi ga ni treba bogve koliko. Kuhali in stiskali smo tudi vosek, izdelovali umetno satovje, pletenice, pogovorili, kako se odjema med in drugo. Drugi dan nam je g. predavatelj razložil na lahkoumljiv način anatomijo čebel ali njih telesni ustroj, potem pa smo si šli ogledat vzorni čebelnjak gosp. Jož. Jurančiča, kjer smo slišali o oskrbovanju čebel tekom leta. Popoldne je govoril gospod predavatelj o čebelnih pridelkih, osobito o medu in vosku. Pod večalom smo si ogledali majhne in prozorne voščene luskinice ter se pri tem uverili, kako žlahtna tvarina je vosek. Pogovorile so se tudi razne čebelne bolezni, od katerih najhujša je gniloba. Zakrivi pa jo največkrat nerodni čebelar, ako ne gleda dovolj na snago. Pri čebelnjaku g. Matjašiča se je pokazalo mnogo praktičnega glede umetnega rojenja in matica. Tretji dan je obdelal g. predavatelj naravno in umetno rojenje ter pokazal, kako je roje prena-

šati in preseljevati ter satovje shranjevati. Opoldne se je tečaj zaključil in večina čebelarjev se je z lepimi spomini nanj razšla. Ostali pa so popoldne z gospodom Jurančičem na čelu izleteli k čebelarju Colnarju pri Sv. Urbanu, kjer se je ob živahni zabavi razvila pravcata čebelarška veselica. Med lepe pesmi andraževskega in urbarskega mešanega zbora so se vpletali zanimivi govori — čisto v čebelarškem dubu. — Ob priliki opisanega tečaja smo zopet lahko spoznavali korenito in temeljito strokovno naobrazbo g. Jurančiča, dalje pa smo se čudili medtodiški spretosti, s katero je znal tudi težjo snov spraviti v tako poljudno obliko, da je bila najpriprostejšemu poslušalcu lahko umljiva. Videlo se je pri vsaki besedi, da mu je napredek umnega čebelarstva srčna zadeva. Mož obvladuje z veliko spretnostjo slovensko terminologijo ali izrazoslovje, čemur se je toliko bolj čuditi, ker je v svoji izobrazbi samouk. Iz vsakega stavka se je lahko zaznalo, da je bil pripravljen — tudi pismeno. Vse je šlo gladko po sporedu in načrtu. Gotovo so ga stale razne priprave za ta tečaj mnogo truda in tudi denarnih žrtev, osobito, ker si je na lastne stroške naročil tri krasne anatomske table. In ko se je pred par tedni obrnil s prošnjo na štajerski deželni odbor za malo podporo, so ga kratkoma odbili, češ, ni denarja v blagajnici! A za nemške potovalne učitelje ga je vedno dovolj na razpolago! Takega kruha pravice nam režejo v Gradcu! Vrhutega so nemški potovalni učitelji čebelarstva nastavljeni s stalno plačo, dočim naš požrtvovalni g. Jurančič nima nikake plače. Res čudno, da je tako vstrajen. Čast možu! Glede označenega tečaja naj ga tolaži in bodri k nadaljnjemu delovanju zavest, da si je postavil v sreih udeležencev trajen spomenik. Raznesli bodo njegove nauke širom slovenske zemlje ter jih obrnili v prid sebi in drugim. In tako se izpolni namen g. prireditelja, ki deluje po geslu: „Ne živim, da bi bil bogat, a narodu bi koristil rad!“ — Udeleženci mu izrekamo na tem mestu za trud najtoplejšo hvalo, obenem pa tudi srčno željo, da ga ohrani Bog še mnogo let pri čvrstem zdravju in blagoslovja tudi v naprej njegovo delo v dobrobit narodu in čebelicam! Zum, zum!

Posojilnica na Frankolovem je imela v prvi polovici tega leta prejemkov K 45.956 51 in izdatkov pa K 44.934 11, torej denarnega prometa skupaj K 90.890 62. V tem letu se je vložilo hranilnih vlog K 25.714 76, dvignilo pa 10.693 92 in znaša stanje hranilnih vlog sedaj K 45.546 87. Posojil se je dalo v teku tega leta K 19.924 34, a vrnilo K 11.088 03 in znaša stanje posojil sedaj K 98.119 74 vin. Članov je pristopilo 14, izstopila pa 2 in šteje sedaj vseh članov skupaj 191. Hranilne vloge se obrestujejo vlagateljem po 5%, posojila pa se dajejo po 6%, na vknjižbo pa 5½%. Za nalaganje denarja ima posojilnica na razpolago polonice v ček. računu št. 62-994 pošto hran. urada. Uradni dan je vsak ponedeljek predpoldne, lahko se pa tudi opravi vplačilo ob nedeljah in praznikih takoj po službi božji.

Ali umetno gnojenje kaj pomaga? Iz Vičanec pri Veliki Nedelji se nam poroča: Ker sem zadnjič dne 21. junija t. l. poročal, da smo si ogledali učinek umetnega gnojenja na mojem pašniku ter obljubil, da bom še natančneje poročal o uspehih, hočem zdaj svojo obljubo izpolniti. Pašnik, katerega sem pognojil, ima strmo severno lego in mrzli rujavi lapor ter je močno pomešan s prodem. Zemljo sem razdelil na štiri jednake dele, ki meri vsak 10 arov ali okoli 280 kvadratnih sežnjev. Prvi del je ostal negnojen in je dal 121 kg slabega batičastega sena. Drugega sem pognojil s kajnitom 100 kg in dobil 182 kg sena; tretji del je dobil 100 kg kajnita in 100 kg Tomaževe žlindre ter je dal 256 kg prav lepega sena; četrti del pa samo 100 kg Tomaževe žlindre ter mi prinesel 263 kg prav lepega sena. Da je kajnitov učinek tako majhen, izvira iz tega, da se je še le v začetku marca potrosil, namesto že v jeseni in da se zelo polagoma razkroja. Navedene številke nam torej zelo jasno kažejo, koliko pomaga umetno gnojenje (le primerjajte 121 kg s 263 kg). Smem toraj vsakemu posestniku z mirno vesjo umetno gnojenje priporočati, posebno ko današnje razmere ne kažejo rok križem držati, ampak se z vso vnemo prijeti dela, izvestno pa negovanja travnikov. Čim več dobimo dobre krme, tem več živine lahko imamo in tem večji bo dobiček gospodarstva. S tem pa seveda ni rečeno, da bi umetno gnojenje odrinilo gnojenje s hlevskim gnojem in z gnojnico, ampak, kdor nima dovolj hlevskega gnoja, se naj oprime umetnih gnojil. Kako pomaga umetno gnojenje pri drugih poljskih pridelkih n. pr. pri ovsnu, krompirju itd. poročam svoječasno na isti način, ker imam ravno tudi na jednake dele razdeljene obsejane parcele. V slučaju,

da hoče kedo natančneje poročil, naj se obrne do mene, Franc Škerlec, posestnik v Vičancih, pošta Velika Nedelja, okraj Ormož, in radovoljno mu stojim na razpolago s svojimi izkušnjami.

Češki hmeljarji, ki so dosedaj škropili svoj hmelj z petrolejsko raztopino ali pa s tabačnim ekstraktom, ga začnejo škropiti potem, ko začne cvesti, oziroma ko se začnejo delati kobuli, z vodo, v kateri se je kuhala grenki les (quassia). Na 1 hl vode je dovolj 1 kg grenkega lesa, ki se dobi v vsaki drožeriji in stane 1 kg 76 v. Ako se škropi s prvima dvema sredstvama, dobi hmelj neprijeten duh.

Tla pod svinjaki so pri nas povsod prepojena z gnojnico in nesnago. To se pari v poletni vročini na solcu in napravlja smrad in sprijen zrak. Koliko kužnih snovi nastaja na ta način okrog naših svinjakov in kako slabo vpliva vse to na živali! Ali nihče se za to ne zmeni. Naj bi naši gospodarji vendar prišli do tega prepričanja, da to ni zdravo in da je treba tla pod svinjaki čistiti in snažiti od blata. Gnojnico naj se napelje v gnojnične jame, gnoj na gnojišče, blato pa na kompost. Ne zanašajmo torej sami bolezni v svinjake!

Drobtinice.

d Davek na sladkor je skrajno krivičen. Sladkor je v našem gospodinjstvu neobhodno potrebno hranilno sredstvo, rabi ga vsaka tudi najrevnejša obitelj, ali vzlic temu je naloženega na sladkor več davka, kakor znaša vrednost sladkorja. Kilogram sladkorja je vreden 20 v, a davka je treba plačati pri vsakem kilogramu celih 38 v.

d Zemlja letos nima mira, vedno se poroča o potresih. Dne 4. t. m. je bil v Črnigori precej krepek sunek, ki sicer ni naredil bude škode, vendar je ljudi malo prestrašil.

d Vročina na Španskem. Kakor se poroča iz Madrida, vlada po vsej Španski grozna vročina, tako, da so mnogi ljudje od vročine zblazneli in so jih morali odvesti v zavode za umobolne. Zdravniki imajo polno posla z osebami, ki jih je zadela solnčarica. Poleg tega preti zopet nevarnost lakote, ker je žetev zelo nepovoljna.

d Preveč blagoslova. V Velikem Varadinu je bila te dni sprejeta v porodišnico neka Szekely, soproga oskrbnika, ki je tu povila četvorke, vse žive in zdrave. Szekely, ki je sedaj v 51 letu, je bil štirikrat poročen. Iz teh zakonov se mu je rodilo 52 otrok, a živih je 48, in sicer 31 dečkov in 17 deklic. Nikoli ni dobil samo po enega otroka, temuč vedno po dva, tri, štiri in enkrat celo pet.

d Mali kralj. Laški kralj se jako rad vozi s svojo visoko gospo kraljico v avtomobilu. Nekoč se mu je nekoliko pokvaril avtomobil v okolici Rima, vsled česar sta morala kralj in kraljica iz voza. Tam blizu sta bila dva Angleža v avtomobilu, zmanjkalo jima je bencina. Krasen avtomobil, pravi jeden, kačoz na kraljev avtomobil. Res, krasen, tudi dama je krasna, pristavi drugi. Ni večjega avtomobila in ni manjšega človeka v njem, nadaljuje prvi. Če bi vedel, da zna francoski ta mali človek, bi ga poprosil bencina. Poprosil je in ga dobil. Ko jih je kralj poslužil ter je bila poprava v njegovem avtomobilu dovršena, se je obrnil do Angležev, rekoč med smehom: Ali vama morem še s čim postreči? Moje kraljestvo stoji vama na uslugo, to ni tako majbno kakor njega monarh.

Najnovejše novice.

Volilni odsek sedaj obravnava Kranjsko, kjer hočejo imeti Nemci za 19000 Kočevarjev en mandat. Nemški krščanski socialci dosedaj pravijo, da ne bodo glasovali za kočevski mandat, če ne dobijo enega Štajerci. Ker kršč. socialci tudi nočejo pomagati, da bi dobili Italijani še dva mandata kakor jih zahtevajo, so začeli Italijani v odseku z obstrukcijo. Z dolgimi govori skušajo zavlačiti posvetovanje.

V Ruše! Vsem onim, kateri se nameravajo udeležiti dne 15. julija t. l. pevske slavnosti v Rušah z vozovi, se daje na znanje, da odrinejo Limbužani ob 2. popoldne s svojimi okinčanimi vozovi v Ruše, ter da vabijo, da bi se naj tudi drugi njim takrat pridružili. Ob 3. je torej sprejem v Rušah, nato spreved na kolodvor k skupnemu sprejemu vseh gostov, ki bodo prišli z vlakom. Za hleve je v okolici preskrbljeno.

Okrajni zastop v Šmarju je izvolil načelnikom g. dr. Josipa Georg, odvetnika v Šmarju, njega namestnikom g. Franca Ferline, učitelja v Šmarju. — Odborniki so g.: Jakob Zdolšek p. d. Šuc, Florijan Gajšek, J. Debelak, Jos. Kregar, Ve-koslav Krajnc in J. Mlakar. Sami narodni možje!

Ptujski okrajni glavar baje odide. Živio!

Vinogradnikom na znanje! Podpisane je ostalo še nekoliko izvodov pred par leti izdane knjižice: „Vinogradniki čuvajte vinsko trto!“ Knjižica, ki obsega najpoglavitejšo nauke o zatiranju raznih trtnih škodljivcev ter ima v pojasnilo vtisnjenih več podob, je stala prej 55 h; sedaj se dobi po znižani ceni 35 h (17 in pol kr.) pri podpisnem izdajatelju in založniku. P. n. društvom p. i. odvzetju vsaj 20 komadov še ceno bolj znižam. Kdor torej želi imeti zgoraj navedeno vinogradno knjižico, vpošlje naj podpisane dot. znesek najprimernejše v poštini znamkah in delce se mu dopošlje takoj poštine prosto. — Anton Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču.

k Vitanje. Vitanjčani so si izvolili za župana tovarnarja Muleja, ker je prejšnji župan dr. Lauter odklonil izvolitev. Občinska svetovalca sta pl. Schluderman in trgovec Jalkin. Nemški listi pišejo, da so vsi „štram“ Nemci.

Občinske volitve na Teharjih pri Celju se vrše dne 21. za III. in II. razred in 23. julija t. l. za I. razred. Slovenci, vsi na volišče!

Volitve v brežiški okrajni zastop se bližajo! Tokrat je seveda zmaga na slovenski strani!

Novo društvo. Dne 8. julija je bilo ustanovljeno „Kmečko bralno društvo“ v Trbovljah, ki je

tukaj krvava potreba. V odbor so bili voljeni gg.: Drnovšek Janez, Goropevšek Josip, Kuhar Anton, Lončarič Josip, Pleskovič Ivan, Roš Ferdo, Štrova Ignacij, Vodušek Gustav. Udje plačajo na leto 2 K 40 v ali mesečno 20 v. Društvena soba je začasno v stari šoli. Ob ustanovitvi je pristopilo in plačalo udmino 27 mož. Društvu želimo najboljši uspeh!

Društvena naznanila.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru se udeleži pevske in narodne slavnosti v Rušah dne 15 t. m. z zastavo. Udje se tem potom vabijo k obilni udeležbi. — Zbirališče na koroškem kolodvoru ob četrt na dve popoldan.

Kat. slov. izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru priredi 5. avgusta vrtno veselico v Lembahu. Začetek ob 3. uri popoldan.

Pol. nar. gosp. društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 22. julija 1906 popoldne ob 3. uri v prostorih narodne šole narodno veselico s petjem, tamburanjem in igrokazom „Kateri bo?“ Z ozirom na to, da jd čisti dobiček namenjen ubogim šolarjem, se nadejamo obilne udeležbe. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. Prosta zabava v gostilni ge. Toplak, kjer je preskrbljeno za dobro postrežbo. — Odbor.

Društvo zoper pijančevanje v Konjicah ima svoj izvanredni občni zbor v nedeljo, dne 22. julija popoldne ob 4. uri v društveni sobi po sledečem vzporedju: 1. Dopolnilna volitev odbora, 2. spremenitev pravil, 3. slučajnosti. Če bi zbor ne bil sklepčen, vrši so pol ure pozneje drugo zborovanje s popolno sklepčnostjo navzočih udov.

Društvo „Kmetovalce“ v Gotovljah bode imelo 29. julija t. l. ob 4. uri popoldne svoj XXVIII. občni zbor v prostorih gostilne g. Fr. Malgaj. Natančneji vsopred pride pravočasno. — Odbor.

Prostovoljna požarna bramba na Polzeli priredi dne 22. julija ob 3. uri popoldne v prostorih g. Cimpermanna veselico. Vzporod: Blagoslov brizgalnice, srečolov, šaliva pošta, govori, petje, prosta zabava. Pri veselici sodeluje šentpavelska godba na lok. Vstopnina prosta. Ker se posebna vabila ne bodo razpošiljala, se slavna bratska društva in sl. občinstvo k najobilnejši vdeležbi uljudno vabijo.

Listnica uredništva.

Pasja vas, Velenje: Tozadevni dopis smo že imeli, prosimo torej, poročajte nam s svojim spretnim peresom kaj drugega. Mozirje: Istotako, pozdrave! — Partinje: Mislimo, da je boljše, ako ne spravljamo takih reči v javnost. — G. Jože Mavrin v Radomirju: Potrjujemo, da je bil dotični hlapec obsojen zaradi krive priseg in da ste vi vsled tega prosti kazni. — Sevnica: Zakaj se ne podpisete? Naznanite nam vaše ime, mi imena ne izdamo! Pozdrave! — Sv. Martin pri Vurbergu: Jednake stvari smo že opetovano imeli v našem listu. Le pošljite nam še kaj, ker imate spretno roko! Pozdrave! — Sv. Jurij ob Taboru: Preveč osebno! Hyala Vam! Pozdrave! — Šmarje pri Jelšah, Iz gornjeradgonskega okraja, Laporje, Št. Jakob v Slov. gor., Ptuj, Ljutomer: Za to številko prepozno!

Loterijske številke.

Dne 7. julija.

Line	21,	44,	82,	35,	20.
Trst	63,	42,	84,	87,	14.

Hiša s 5 stanovanji, lepim vrtom in pridelkom vina je na prodaj. Več se izve pri posestniku v Studencih pri Mariboru, Lembaška cesta 56. 3

Krčmo želi vzeti na račun ali v najem mlad mož. Kupim kako malo posestvo. Ponudbe na upr. 433 3

Mesarija na prav dobrem prostoru je po ceni na prodaj. Tegethoffstrasse št. 32, Maribor. 432 3

Stiskalnica (preša), velika in močna, se proda za 280 K v Bresterici pri Mariboru. Naslov pri upr. 431 1

Šivalni stroj po novem sistemu se po ceni proda pri g. Lorenčič Vekoslav v Št. Ilju v Slov. gor. 430 3

Učenec z dobrimi spričevali, iz boljše hiše se sprejme v trgovini manufakturnega blaga Anton J. Stroh-mayer, Maribor. 429 1

Novozidana hiša s tremi stanovanji, s kuhinjo in sobo, perilno kuhinjo, svinjski hlevi, sadni vrt, zraven lepe ceste na Teznu nasproti gostilne Feidiger št. 209. Proda Neža Celcer za 2800 gld. zaradi preselitve. 428 3

Novozidana hiša s tremi sobami, dvema kuhinjama, svinjskimi hlevi, lep vrt in pol orala polja, je pod zelo ugodnimi pogoji na prodaj št. 252 v Gor. Pobrežu pri Mariboru. 415 5

Barvarsko orodje se proda po nizki ceni pri Antonu Lekše v Mozirju, Stajersko. 419 2

Mizarski učenec se sprejme pri Antonu Lekše, mizarski mojster v Mozirju. 420 3

Podobarskega in pozlatarskega učenca sprejme Svoimir Nemec, podobar in pozlatar v Gornji Radgoni. 417 1

Velika najemniška vila ter ena družbinska hiša, obe s sadnim in zelenjadnim vrtom, z vodovodom, stanovanje za vpokojece, vila tudi za gospodo jako primerna, se proda. Več pove Anton Merzhun, Maribor, vino-rejske ulice 23 424 3

Dijaka se sprejmeta pri boljši stranki na stanovanje in hrano v Mariboru. Naslov pri upravnistvu. 423 1

Vsake vrste debla od 4 metre dolžine kupim za najvišjo ceno na mestu lesnega skladišča ali kolodvora v Mariboru. Na to opozarjam posestnike, ki ne morejo dobiti daljših debel iz svojih gozdov. Janez Špes, lastnik žage, Maribor. 1—6

Štampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije, izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gosposka ulica št. 15. 757 45—39

Dekla ali hlapec se sprejmeta pri mlinarju Kushtera, Mosmühle in Neudorf 18, pošta Andritz pri Gradcu. Plaču po dogovoru, delo je pri kravah in na polju. 421 1

Enonadstropna hiša, sposobna za letovišnike, trgovina z mešanim blagom, ki obstoji že dolgo, zraven okoli 6 oralo zemlje, blizu želez. postaje in župne cerkve, v bližini je kopališče Topolšica, se pod ugodnimi pogoji da v najem. Natančneje pogoje pove lastnica Ana Hleb v Šoštanju. 422 2

Gostilna se kupi ali v najem vzame v kaki priliki vasi ali trgu. Kdo, pove upravnistvo. 407 1

Trgovski sotrudnik, soliden dobro izvežban manufakturnist, spreten prodajalec se sprejme v trgovino z manufakturnim blagom pri Vinko Šket v Ilirski Bistrici na Notranjskem. 1

Staro železo, baker, mesink, svinec, cin, cink kupuje po najboljši ceni Alojzij Riegler, ključavničarski mojster, Maribor, Flössergasse št. 6. 309 1—11

Dijakinje se sprejmejo na hrano in stanovanje k poštini slovenski družini. Na razpolago je tudi glasovir. Naslov v upravnistvu. 3—2

Zahvala.

V bridki žalosti, ki nas je zadela ob smrti našega dobrega očeta

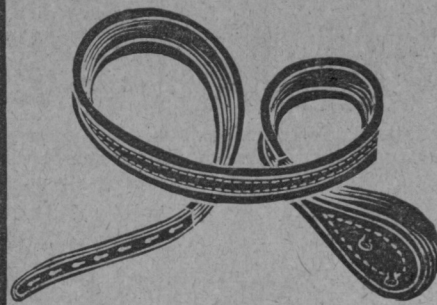
Franca Bohinec

posestnika na Cvenu pri Ljutomeru,

izrekamo tem putom za obilno dokaze sočutja in spremstva k večnemu počitku predragega rajnega častiti duhovščini, slavnemu gasilnemu društvu in drugemu občinstvu najiskrenejšo zahvalo.

Cven, dne 6. julija 1906.

Žalujoča mati, sin in hčere.



Kilne pase

primerne za vsako kilo

z peresom ali brez tega,

:: životne pase ::
(trebušne obveze)

pokončne držaje, podlage za ploske noge, apa-
.. rate za životna skrivljenja in umetne ude ..

izdeluje ceno in izvrstno vsled dolgoletne prakse
bandažist 123 9—4

Franc Podgoršek,

Maribor, Burggasse 7.

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Podobice

male in večje, zobčaste in gladke

dobite prav po ceni

v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru.

Obhajilne podobice

so v 34 različnih vzorcih na prodaj.

Slovenci!

Spominjajte se ob raznih prilikah naše dične, prepotrebne šolske družbe sv. Cirila in Metoda!

Želodčne kapljice

(z zaščitnim znakom sv. Marka.)

500 let je že stara lekarna, kjer se izdelujejo po preizkušenem zdravniškem navodilu želodčne kapljice (prej Markove kapljice). Te po receptu, ki mi ga je izročil neki zdravnik, prirejene želodčne kapljice so posebno priporočljive za ohranjenje trajnega zdravja, ker je dokazano, da je nervoz-



nost, bledica, pomanjkanje spanja, migrena, glavobol vedno le posledica slabe prebave in vsled tega tudislabe tvoritve krvi. — Te kapljice učinkujejo posebno ob prehlajenju želodca oslabljenju želodca, slabi prebavi in s tem spojenim zaprtjem ter pomanjkanju teka.

ZAKONITO ZAJAMČENO.

Izveček iz prostovoljnih zahvalnic, ki mi dohajajo vsaki dan:

Z Vašimi želodčnimi kapljicami sem zelo zadovoljen, ker so ozdravile mojo hčer od dolgoletne bledice. Pošljite mi, prosim za 8 kron še 2 ducata. Veleposlovanjem HENRIK KUBRICHT, krajni sodnik v Radenburgu. — Vaše želodčne kapljice so čudovito pomagale moji soprogi proti bolečini v želodcu. Pošljite mi še 12 steklenic. JOSIP SCHNEIDER, posestnik na Dunaju Wiedner Hauptstr.

Želodčne kapljice se pošiljajo:

1 ducat (12 steklenic) po 4— K. 3 ducate (36 steklenic) po 11— K.
5 ducatov (60 steklenic) 17— K.

prosto zavoja in poštine, ako se pošlje denar naprej ali po poštne povzetju — Razpošilja samo

GRADSKA LEKARNA, ZAGREB

358 8—20 Trg sv. Marka št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-49

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!



Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštним povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Citaj! Naroči! Ne bo ti žal.

Kako deluje Barthelnovo poklajno apno?

Dva soseda kupila sta si vsak eno lepo plemeno svinjo, katere sta jima vrgle en in isti dan vsaka 5 lepih prašičkov. Oglejmo si pa, kako so ti prašički nadalje rasti in se redili.



1. Jaka Kobilar je čital o uspehih Barthelnovega poklajnega apna, a je bil nezaupljiv ter istega ni kupil.



2. Jurij Stempihar je bil pametnejši; naročil si je Barthelnovo poklajno apno ter ga je pridelal krmu, najprvo po pol, potem pa celo malo žlico na dan.



3. Brez poklajnega apna so prašički neradi jedli, zaostali so v rasti, dobili so večkrat drisko in čez osem tednov sta mu dva poginila.



4. Pri Juriju je bilo pa ravno nasprotno. Tako lepih prašičkov še ni nikdar imel. In koliko ga je stalo? 4 krone za 10 kg Barthelnovega poklajnega apna.



5. Čez devet mesecev je hotel Jaka ostale tri prašiče prodati, a ko je mesar zagledal to suho žival, ni bilo o kupčiji nikakega govora.



6. Ko je prišel mesar k Juriju, bila sta zadovoljna oba, mesar z blagom, Stempihar pa s skupičkom.

Nasvet:

Kdor hoče v kratkem imeti debele in velike prašiče, močna zrebata, zdrava teleta, veliko jaje, sploh večje dohodke od svojih živali, mora rabiti kot primes h krmu

Barthelnovo poklajno apno.

5 kg za poiskus proti predplačilu 2 K 40 v franko od vsake pošte, 100 kg. K 24 od Ljubljane in Maribora.

Miha Barthel & drug.

na Dunaju X/3, Siccardsburggasse 44.

Dopisuje se slovensko!

70 10—6



Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na
edino hrvatsko varovalno zadruho

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta
Zagreba

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Glavni zastop „Croatie“
v Mariboru, Koroška cesta šte. 9.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške. 51—39

Posojilnica v Križevcih

ima

dne 15. julija 1906 ob 3. uri popoldne

VII. redni občni zbor

v šolskih prostorih.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za l. 1905.
5. Volitev nadzorstva.
6. Prememba pravil.
7. Poročilo o izvršeni reviziji.
9. Slučajnosti.

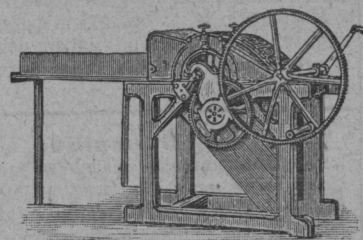
Ako se ne bode zadostno število udov udeležilo, se bode vršilo po postavnem potu.

Načelstvo.

Tovarniška zaloga

434 10

kmetijskih strojev



Konrad Prosch

v Mariboru,
Viktringhofgasse
10 priporoča

- svoje nove izboljšane -
gepelje,

mlatinice z najnovejšimi osmi, rezalnice za krmo in repo, trijerje, sekalnice * Za vse se jamči!
Slovenske cenike na zahtevo zastopj!

Karol Vezjak,

tapetar in dekorater 669 12—11

Schwarzgasse Maribor Schwarzgasse

priporoča svojo veliko zalogo divanov, garnitur, pohištveno sukno, preproge, zastore, konjske žime. Izdelovanje vseh tapetnih del v mestu in zunaj mesta.

Novost! Kapakmatrace, priznane najboljše napolnjene, nadkriljujejo daleko kar se tiče cene in mehkoše mnogo dražje žimnate matrace in so zaradi tega zelo v rabi.

Za Marijine družbe

je dobila prodajalnica Cirilove tiskarne

krasne svetinje iz aluminija.

Od sedaj lahko vsakdo dobi tukaj tudi
vsakovrstne druge svetinje.